Cyan Magenta Yellow Black

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЕРЕДА 7 липня 2004 року

№ 123 (3373)

ОФІЦІЙНО

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Змагання програм та «пакт про ненапад»

Під час учорашньої зустрічі Голова Верховної Ради Володимир Литвин та Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні Джон Хербст обговорили внутрішньополітичну ситуацію, що склалася в Україні у зв'язку з початком передвиборної кампанії. Голова ВР наголосив на тому, що президентські перегони мають бути змаганням програм кандидатів. Як повідомив «ГУ» прес-секретар Голови ВР Ігор Сторожук, В. Литвин нагадав про свою пропозицію претендентам на президентське крісло підписати своєрідний «пакт про ненапад», заявити про відмову від використання чорних ПР-технологій. Він запевнив співбесідника у тому, що Верховна Рада робила і робитиме все можливе задля того, щоб забезпечити рівні умови всім кандидатам і створити умови для проведення у жовтні чесних, відкритих і демократичних виборів.

Загадковий саміт

Сьогодні в Гаазі (Нідерланди) почнеться саміт Україна—ЄС, у якому візьме участь Президент України Леонід Кучма. На жаль, напередодні вранці про порядок денний майбутнього заходу не вдалося довідатися ні в постійному представництві України при Європейському союзі, ні в адміністрації українського Президента. Напевне відомо тільки одне — План дій Україна—ЄС, який раніше планували скріпити підписами на гаазькому саміті, не буде підписано. Київ має намір продовжити роботу над цим документом і наполягає на внесенні до Плану дій положень про одержання статусу країни з ринковою економікою, про доступ на ринки товарів і послуг і про спрощення візового режиму з Євросоюзом.

Аби нафтопровід не вийшов з ладу, буде реверс

Уряд України переглянув своє рішення щодо використання нафтопроводу Одеса—Броди лише в прямому напрямку для транспортування каспійської нафти до Європи.

Відтепер, згідно з рішенням українського уряду, нафтопровід, який наразі є незавантаженим, можна буде використовувати у зворотному напрямку для доставки російської нафти до порту Південний на Чорному морі, **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**.

Як вдалося з'ясувати «ГУ», рішення про реверс нафтопроводу було ухвалено після візиту українського прем'єра Януковича до Москви, що відбувся минулої п'ятниці. У Білокам'яній Віктор Янукович підкреслив, що таке рішення — то лише можливість якомога швидше запустити магістраль, яка простоює з моменту здачі в експлуатацію у травні 2002 року. Прем'єр повторив слова, які вже казав не раз — про те, що тимчасова зміна напрямку не є зміною стратегічною і, за його словами, потрібна лише для того, щоб нафтопровід не вийшов з ладу.

(Закінчення на 2-й стор.)

SOS!

Напад на журналіста–ветерана

У неприємну історію напередодні свого 75-річного ювілею потрапив редактор Луцького міського радіо Матвій Козачук. Троє зловмисників підстерегли його біля будинку. Збивши ветерана з ніг, грабіжники забрали в потерпілого диплома́т з магнітофоном, мікрофоном, записниками, особистими документами, а також триста гривень. Наступного дня перехожі знайшли в кущах посвідчення члена Національної спілки журналістів України, а трохи згодом Матвію Савовичу зателефонувала незнайома жінка і повідомила, що в під'їзді вона підібрала диплома́т з його речами. Через кілька днів в обумовленому місці вона передала журналістові кейс із магнітофоном, мікрофоном і записниками.

Прикро, що міліція й досі не знайшла грабіжників. Журналісти міста обурені млявістю, з якою йде розслідування цієї справи. Адже Матвій Козачук — шанована у Луцьку людина. Торік «ГУ» писав про його 50-річний ювілей роботи на радіо, 18 з яких він був власкором Українського радіо на Волині. Тому прикра пригода набула в області особливого резонансу. Думка громадськості одна: злочинці повинні бути затримані і суворо покарані. До речі, це не перше пограбування журналістів у Луцьку. Кількома тижнями раніше було вчинено напад на фотокора обласної газети «Волинь» Володимира Лук'янчука. Злочинці забрали в нього цифровий фотоапарат вартістю майже 4000 гривень. Цей злочин теж залишається не розкритим.

БЛІЦОПИТУВАННЯ — СЕВАСТОПОЛЬ

Чи влаштовує вас курортний сервіс?

Іван Куйбіда, автолюбитель із Донецька:
— До моря ми добиралися на своїй машині — дороги не витримують жодної критики.

Тамара Краснова, сибірячка:
— Нам дуже подобається відпочивати в Севастополі. Облаштовані пляжі, рятувальники завжди напоготові.

Людмила Зубенко, вчитель із Рівного:
— Досі не ходять катери на пляжі Ближній і Золотий.

Діана Федорова, москвичка:
— Немає дієтичних кафе чи їдалень, де можна було б нагодувати дітей.

Записала Світлана КАЛИНОВСЬКА.

ІВАН ДЖИНСОВО-ВИШИВАНИЙ

Ось і минула ще одна Купальська ніч. У київському Гідропарку серцевиною свята був знаменитий хор «Гомін». Хор співав геніальних купальських пісень, яким не одне тисячоліття. А сам «Гомін», до речі, святкував і своє маленьке свято — йому виповнилося 35 років. Це дивовижно, як довго живе наївна пісенна традиція серед міських людей! Вони й не прикидаються «не-міськими»! Скажімо, керівника і фундатора хору Леопольда Ященка (на знімку праворуч) часто можна зустріти на ескалаторі метро з отією вічною сопілкою! Він собі грає, люди озираються зачаровано, і чергова по станції марно закликає громадян бути обережними й не заступати за обмежувальну лінію. У житті «Гомону» було немало обмежувальних ліній, але він — з нами, неповторний острівець нашої джинсово-вишиваної культури...

(Закінчення на 3-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Традиції, що єднають з природою

Кримські пластуни вже вчетверте відзначили свято Івана Купала. Нині воно пройшло в таборі «Дубок», що розташований поблизу мальовничого озера на околиці селища Орлиного (Севастополь). Приїхали сюди понад сто гостей, серед яких були представники Севастопольської міської та Ленінської районної держадміністрацій, відомий меценат, адмірал у відставці Сергій Рибак, освітяни, журналісти та батьки пластунів.

Під час урочистого шикування 50 пластунів зі станиць Севастополь, Дніпропетровськ, Євпаторія, Сімферополь був присутній заступник голови держадміністрації Іван Куликов. Він тут же переодягнувся у вишиванку, подаровану головою Севастопольської організації Союзу українок Богданою Процак.

Після невеликого концерту, який влаштували пластуни із самодіяльної студії Алли Петрової «Світанок» із Сімферополя, народний хор «Веснянка» Тамари Петрикової та хор «Червона Калина» (керівник — Віктор Ковальчук), свято тривало біля води.

Микола ВЛАДЗІМІРСЬКИЙ.

У НОМЕР

«Кримській газеті» — 70

Газета-ювілярка завоювала довіру та любов читачів, тому що обстоює інтереси простих людей. Вагомий її внесок у становлення та розвиток курортів і туризму, у вирішення завдань економіки, екології, збереження багатонаціонального культурного надбання півострова. «Кримська газета» — бажаний гість у багатьох домівках, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО**.

Де є туризм, відступає бідність

Факультет міжнародного туризму відкрито в Тернопільській академії народного господарства, науковці якої брали активну участь у розробці обласної програми з розвитку туризму до 2010 року.

Тернопільщина останньою приєдналася до Карпатського туристичного регіону. Нині сюди входить п'ять областей: Закарпатська, Івано-Франківська, Львівська, Тернопільська і Чернівецька, **повідомляє наш власний кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА**.

Конвеєр — на конвеєр

Нову продукцію презентувало в понеділок ВАТ «Донецькгірмаш»: представникам шахти «Україна» державного підприємства «Селідоввугілля» вручено скребковий конвеєр СПЦ 26. Він призначений для роботи у складі високопродуктивних механізованих комплексів і розрахований на транспортування як вугілля, так і сланців, калійних руд тощо. Технічну документацію розроблено у профільному галузевому інституті «Донгіпровуглемаш», **повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ**.

Техніка під дахом

У Миколаївському морському торговому порту введено в експлуатацію новий об'єкт — комплекс технічного обслуговування внутріпортової механізації. Його призначено для закритого збереження й обслуговування до 40 одиниць перевантажувальної техніки порту. Створені комфортні умови дадуть можливість не допустити псування техніки, що особливо важливо в період робіт з відвантаження зерна нового врожаю. Загальна вартість будівництва комплексу становила 2 млн. 445 тисяч гривень. Інвестором виступив сам Миколаївський морський торговий порт, **повідомляє наш власний кореспондент Олена ІВАШКО**.

Дощ вимив бомби

Дві авіабомби — у потоці та на краю сільського городу — випадково знайшли діти у Надвірнянському районі, **повідомляє пресслужба ГУ МНС в Івано-Франківській області**. Обидві бомби, ризикуючи життям (досить одного необережного руху — і небезпечна знахідка не залишила б нічого живого в радіусі 300 метрів), знешкодили черніевецькі сапери. А загалом, лише торік у цьому районі було виявлено понад 30 вибухонебезпечних предметів, **повідомляє наш власний кореспондент Дарина НАЗАРЧУК**.

Коротко про важливе

■ **Триатлон (довгі дистанції). Сатер (Швеція). Чемпіонат світу.** Українка Тамара Козуліна здобула золоту медаль. Учасники змагалися у плаванні на чотири кілометри, у велоперегонах на 120 кілометрів та в бігу на 30 кілометрів. У чоловіків чемпіоном став данець Торбйорн Сіндбаль.

Вчора

■ До Києва прибув директор конкурсу «Євробачення-2005» для огляду концертних залів.

Сьогодні

■ Комітет виборців України проведе «круглий стіл» на тему «Президентські вибори: очікувані проблеми та перспективи їх вирішення».

Завтра

■ У Карпатах завершиться міжнародний фестиваль етнічної музики «Шешори-2004».

■ У столичній філармонії відбудеться перший сольний концерт лауреата міжнародних конкурсів саксофоністки Вероніки Кожухарової.

Протестанти і моджахеди

СИТУАЦІЯ

У Сумах штормить: з 28 червня центр політичного життя перемістився в центральний міський сквер

У День Конституції близько півтори тисячі студентів з батьками та викладачами заявили про початок безстрокової акції протесту. Вимога — нехай Президент анулює свій указ про об'єднання трьох сумських вузів — політехнічного, педагогічного та аграрного — в один, з гучною назвою Сумський національний університет. Після мітингу виросло наметове містечко (10 наметів).

...Конфлікт зажеврів ще наприкінці позаминулого року, після озвучення на сесії ВР України одним із сумських народних депутатів (як з'ясувалося, з подачі голови Сумської облдержадміністрації Володимира Щербаня, про що він сам сказав журналістам) необхідності об'єднання усіх місцевих вузів, включаючи Українську академію банківської справи. На спробу створення в Сумах «гібридного» вузу наша газета відреагувала критичним матеріалом «Кому заважає банківська академія в Сумах?..» («ГУ» за 22.01.03 р.).

(Закінчення на 2-й стор.)

Фото Анатолія НЕМЧЕНКА.

У Запоріжжі підтоплено 1 тисячу 608 будівель, зокрема 70 багатоповерхових будинків

До теледебатів готуйсь!

У КОМІТЕТАХ ВР

Якими будуть теледебати кандидатів на посаду глави держави під час президентських виборчих перегонів? Про це наш кореспондент попросив розповісти голову Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації Миколу ТОМЕНКА:

— Парламентський комітет разом із громадськими експертами та керівниками телерадіокомпаній розробив проект регламенту проведення телевізійних дебатів під час президентської виборчої кампанії. Його буде винесено на розгляд Верховної Ради, а потім передано Центральній виборчій комісії для затвердження у положенні про діяльність ЗМІ під час виборів Президента України.

У першому, а особливо у другому турі президентських перегонів телевізійні дебати між кандидатами у Президенти матимуть надзвичайно важливе значення. Важливо також, хто вестиме теледебати, які повноваження матиме ведучий і кандидати. Ми запропонували провести експертний добір журналістів —ведучих теледебатів, щоб із боку кандидатів у Президенти не було звинувачень у політичній заангажованості. Теледебати повинні мати максимально змістовний характер, щоб кандидати змогли представити свої стратегії бачення майбутнього України, свої програми, щоб дебати не перетворилися на обмін компроматом і спробою дискредитації одне одного. Потрібно також врегулювати, чи можна під час теледебатів зателефонувати й поставити запитання кандидатові у Президенти, чи будуть присутні в студії журналісти з інших мас-медіа.

— В який час відбуватимуться теледебати і скільки триватимуть?

— Згідно із законом про вибори Президента України теледебати триватимуть не менш як 100 хвилин у проміжок часу між 19-ю і 22-ю годинами на Першому національному телеканалі з одночасною їх трансляцією на Першому каналі національного радіо. У другому турі теледебати відбуватимуться за п'ять днів до виборів, тобто 9 листопада.

— А на комерційних телеканалах також проходитимуть теледебати?

— Цю проблему не врегульовано законом, але й не заборонено проводити теледебати комерційним телеканалам. Однак керівники телеканалів зацікавлені, щоб теледебати були рейтинговими передачами, а тому хочуть запрошувати лише тих кандидатів, які мають високий рейтинг. У цьому є правова колізія, адже закон передбачає, що у дебатах шляхом жеребкування мають брати участь усі кандидати у Президенти. Тому зараз треба знайти формулу, як, не порушуючи законодавство, проводити дискусії кандидатів у Президенти і на комерційних телеканалах.

— Чи відбудуться теледебати, якщо не прийде один із запрошених кандидатів?

— Так, хоча, на жаль, тоді дебати нівелюються. Але згідно із законом один присутній у студії кандидат також матиме змогу висловити свою позицію, відповідати на запитання.

— Чи перериватимуться теледебати рекламою?

— Ні, це заборонено законом. Забороняється переривати теледебати рекламою, коментувати їх до і після в інших програмах, випусках новин. Тобто люди зможуть без коментарів почути позиції політичних гравців і самостійно прийняти рішення.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Кияни вклонилися вогню, олімпійському...

Із 120 учасників естафети олімпійського вогню, котрий в понеділок побував у Києві, значилося близько півсотні самих лише олімпійських чемпіонів! А ще багато інших зірок спорту, політики, бізнесу, культури. Зокрема, переможниця конкурсу «Євробачення-2004», співачка Руслана. Сотні тисяч киян щиро і радісно вітали священний олімпійський вогонь на всьому маршруті просування. Таку кількість людей збирав хіба що приїзд в Україну Папи Римського Івана Павла II.

Тренер національної збірної України з футболу, володар двох бронзових олімпійських медалей, народний депутат України Олег Блохін сказав кореспондентові «Голосу України»:

— Олімпійський вогонь у Києві — це велика честь для нашої країни. Пишаюся тим, що мені випала доля нести його. Ця подія залишиться на пам'ять моїм дітям...

Почав естафету в Києві перший олімпійський чемпіон незалежної України, борець греко-римського стилю В'ячеслав Олійник. А на останньому етапі смолоскип проніс легендарний український легкоатлет, олімпійський чемпіон, шестиразовий чемпіон світу, 35-разовий рекордсмен світу зі стрибків з жердиною, член МОК, народний депутат України Сергій Бубка. На майдані Незалежності він передав олімпійський вогонь київському міському голові Олександрові Омельченку. До присутніх звернувся Прем'єр-міністр України, президент НОК Віктор Янукович. Заслужений артист України Олександр Пономарьов виконав написаний спеціально до події гімн олімпійському вогню. Грандіозне свято завершилося яскравим феєрверком. А вчора естафету олімпійського вогню у Києва приймав Стамбул.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

* * *

Естафета символічного олімпійського вогню відбулася 5 липня у Вінниці, зокрема, її маршрут пролягав вулицями, якими 24 роки тому несли смолоскип Олімпіади-80. Олімпійський факел вінничани запалили від вічного вогню на меморіалі Слави у сквері Козицького. Разом з ветеранами спорту, а також представниками молодого покоління, символ Олімпіади-2004 пронесли ті, хто поїде на Олімпіаду в Афіни, — веслувальниці Галина Балабанова та Олена Череватова, боксер Максим Третяк.

Естафета завершилася великим спортивним святом на відкритому цього самого дня новому легкоатлетичному манежі у центральному парку культури і відпочинку міста над Бугом, повідомляє наш власний кореспондент **Віктор СКРИПНИК.**

Питання безпеки залишаються пріоритетними

Учора Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк зустрівся з делегацією комітету з питань національної безпеки та оборони Національних зборів В'єтнаму. Під час зустрічі йшлося про необхідність поглиблення співробітництва між двома країнами у сфері оборони. Також було наголошено на потребі зміцнення міжпарламентських зв'язків між Україною та В'єтнамом.

ВІТАЄМО

Депутатська група «Демократичні ініціативи — Народовладдя» щиро здоровить колегу, народного депутата України, генерал-лейтенанта податкової міліції Віктора Йосиповича РАЗВАДОВСЬКОГО зі здобуттям ученого ступеня доктора юридичних наук.

Шановний Вікторе Йосиповичу, нехай примножується важким повнозерним колосом Ваша розлога життєва і наукова нива — в ім'я торжества законності, утвердження демократії, економічного і соціального процвітання України.

Аби нафтопровід не вийшов з ладу, буде реверс

(Початок на 1-й стор.).

Як повідомила прес-служба російського уряду, голова російського уряду М. Фрадков підтвердив, що Росія і Україна справді домовилися про реверс, і залишилося визначити на технічному рівні, в якому порядку і в яких обсягах завантажуватимуть нафту в цей нафтопровід.

Начебто все вирішено, але аналітики зазначають, що саме технічні питання і стоять на перешкоді втілення в життя реверсної ідеї. Тому досі ніхто однозначно не може сказати — а в якому напрямку все-таки піде нафта і чи піде взагалі.

До речі, Посол Польщі в Україні Марек Зюлковський напередодні цих домовленостей заявив у Києві журналістам: «Нам ще невідома офіційна позиція українського уряду стосовно цього питання. Тому говорити про реакцію ще рано. Однак я вкотре хочу повторити польську позицію у цій справі, яка залишається незмінною останні п'ять років: ми зацікавлені у використанні цього нафтопроводу лише у прямому напрямку».

Яна СТАДІЛЬНА, Тетяна ПАСОВА.

СИТУАЦІЯ

Протестанти і моджахеди

(Початок на 1-й стор.).

Після цієї публікації «новатори» дещо принишкли, проте відмовлятися від ідеї й не думали. На початку нинішнього року місцева влада офіційно заговорила про вузівський гібрид під назвою Сумський національний університет як про справу вирішену. Студенти політехніки та педуніверситету збирали підписи проти цієї ідеї, звертались до найвищих посадовців України, пікетували Кабмін, вимагали від Міносвіти пояснення доцільності об'єднання.

Марно! Їх так і не почули. Замість цього півтора місяця тому глава держави підписав згаданий указ.

Наметове містечко від початку акції зросло майже втричі. Тут нині цілодобово чергує близько 150 студентів, видно транспаранти «Утворення СНУ — політична гра!», «Сумські студенти не будуть ляльками в чужих руках!».

— Цей захід вимушений, — сказала нам студентський ректор Сумського держуніверситету Ірина Меркун. — Ще до акції на багатьох членів оргкомітету і викладачів, які стали на наш бік, чинили адміністративний тиск, погрожували виключити з вузу й звільнити з роботи тих, хто прийде на мітинг, а декому погрожували фізичною розправою. Напередодні акції до моїх батьків приходили з попередженням: мовляв, якщо ваша дочка не послухає порад, то в неї не буде ні нормального навчання, ні спокійного життя. Але ми не хочемо бути ляльками в чужих руках. Наш університет уже давно заслуговує статусу національного без усіляких нав'язуваних нам «доважків». Та ми й не самотні у своїй рішучості до кінця відстоювати честь і незалежність рідного вузу, що відомий далеко за межами України своїм науковим потенціалом, науково-технічними розробками. Разом з нами в акції протесту бере участь чимало викладачів і відомих учених нашого університету, які створили свій страйком. Крім цього, на нашому боці десятки тисяч сумчан.

— Але керівництво області, посилаючись на зарубіжний досвід, запевняє, що створення Сумського національного — шлях до прогресу науки і освіти.

— Замість казок краще б навели бодай один приклад, де лебедя, рака і щуку — політехнічний, педагогічний і аграрний університети — успішно впрягли в одного воза. Тоді повіримо.

— Чимало моїх колег, навіть ризикуючи бути звільненими з роботи, без вагань приєдналися до студентської акції, — сказав завкафедрою економіки Сумського державного університету, доктор економічних наук, професор Леонід Мельник. — Ми проти штучного об'єднання вузів. І свій вуз, який комусь на догоду намагаються фактично знищити, відстоюватимемо до кінця.

Чи відстоять? Адже останнім часом у Сумах гуляють чутки, буцімто об'єднання вузів здійснюється з далеким прицілом: заради приватизації усього майнового комплексу новоспеченого Сумського національного. Може, це просто плітка. Чи — диму без вогню не буває? А студенти з нетерпінням чекають відповіді на звернення, адресовані Президентові України, Верховній Раді та уповноваженій з прав людини ВР України Ніні Карпачовій. Може, й дочекаються. Адже конфлікт уже набув міжнародного розголосу.

Коли верстався номер, в ніч на 5 липня п'ятеро невідомих закидали наметове містечко пляшками з отруйною сумішшю. Кажуть, вона схожа на ту, яку використовували афганські моджахеди. Є двоє потерпілих.

Владислав ЖМУРКОВ.

ВРОЖАЙ-2004

Станемо фуражною житницею Азії

ДАК «Хліб України» має намір продати за кордон понад 250 тисяч тонн зерна цьогорічного врожаю. Основними споживачами української фуражної пшениці і ячменю, очікується, стануть країни Близького Сходу, але експортувати збіжжя туди доводитиметься в умовах жорсткої конкуренції на світовому ринку: в основних конкурентів України — Росії, країн ЄС та Австралії — прогнозується непоганий урожай зернових.

ДОСВІД

Хай добре бігає міліція

— Автомобіль для ДАІ — це лише дещо з того, що костопільські райдержадміністрація та районна рада роблять для зміцнення матеріально-технічної бази нашого райвідділу, — розповідає начальник Костопільського РВ УМВСУ в Рівненській області полковник міліції Олексій Лозян. — Задля цього нинішнього року вже виділено 130 тисяч гривень. Крім того, за рахунок коштів районного бюджету та сільських рад (а це майже 70 тисяч гривень) утримуються командири громадських формувань, які забезпечують порядок у вісімнадцяти населених пунктах Костопільського району.

За сприяння влади зводять будинок дільничного в селі Яполоть, а також багатоповерхівки в Костополі, де одержать квартири майже тридцять сімей працівників міліції.

Олександра ЮРКОВА.

На знімку: голова Костопільської райдержадміністрації Михайло Кривко вручає ключі від ВАЗ-2109 начальнику відділення ДАІ майору міліції, депутату Костопільської районної ради Олександру Пінчуку.

Фото Катерини ЯНИШЕН.

ПАМ'ЯТЬ

60 років визволення Ковеля

Ще 3 лютого 1944 року радянські війська вигнали фашистів із села Черемошне Ковельського району. А тридцять кілометрів до Ковеля вони змогли пройти за 154 дні. У боях за місто загинули 15 тисяч наших бійців, у тому числі п'ять Героїв Радянського Союзу. 6 липня ворога вигнали з міста. Тоді Батьківщина салютувала військам Першого Білоруського фронту 12 артилерійськими залпами із 124 гармат.

Щороку Ковель відзначає річницю визволення як день міста. Нині на свято приїхало чимало учасників тих боїв. Колишній командир роти 76-ї стрілецької дивізії Кашпулла Зінгангіров прибув із столиці Казахстану Астани. В березні 1944 року очолювана ним група із 35 бійців, маючи на озброєнні лише дві протитанкові рушниці і станковий кулемет, поблизу села Старі Кошари перекрила дорогу семи ворожим танкам і 50 піхотинцям, які намагалися прорватися на допомогу заблокованим у Ковелі семи ворожим дивізіям.

«Коли 6 липня 1944 року ми визволили Ковель, у місті майже не було ворогів, — розповідає колишній командир протитанкової батареї лучанин Володимир Бірюков. — Гітлерівці, відчувши, що знову можуть потрапити в оточення, вночі залишили місто. Лише невеликі загороджувальні загони і три чи чотири самохідних гармати намагалися якось затримати наші підрозділи. Одну з цих самоходок підбили мої бійці. Ковель було майже повністю зруйновано, всі його вулиці і будівлі було заміновано. Великої шкоди завдавав залишений у місті навідник, який коригував вогонь фашистської артилерії. Тривалий час його не могли знайти. Як виявилося згодом, він був перевдягнутий у форму радянського офіцера».

Воїни-фронтовики того дня були найшанованішими гостями Ковеля. А розпочалося відзначення 60-річчя визволення міста ще 3 липня із зустрічі ветеранів з міським головою Ковеля Ярославом Шевчуком у народному домі «Просвіта». Наступного недільного дня на меморіалі Слави пройшов багатолюдний мітинг. Потім на центральній площі Ковеля відбулося урочисте відкриття свята міста, яке завершилося парадом колективів художньої самодіяльності та фізичної культури і спорту.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: радянські мінери розміновують уцілілу частину вокзалу Ковеля.

Фото з фондів Волинського краєзнавчого музею.

АКТУАЛЬНО

Генпрокуратура шукає причетних до розголосу матеріалів слідства у «справі Гонгадзе»

Днями у Генеральній прокуратурі відбулася прес-конференція, на якій повідомили про перебіг розслідування резонансних злочинів.

Так, за словами заступника керівника прес-служби Генпрокуратури України Юрія Бойченка, не підтвердилися заяви затриманого за підозрою у крадіжці бюлетенів у Мукачевому.

Генеральна прокуратура визнала справжнім відеозапис, який надав ГПУ Володимир Боровко, помічник народного депутата України Юлії Тимошенко. Слідство допитало всіх свідків, які проходять у справі Ю. Тимошенко. (Її обвинувачують у спробі дати хабара суддям Верховного Суду за те, щоб вони залишили чинним рішення Апеляційного суду Київської області від 13 травня 2003 року, яким закрили всі кримінальні справи проти колишніх керівників корпорації ЄЕСУ та самої Ю. Тимошенко). Як наголосив Ю. Бойченко, судді відповіли на запитання слідчих Генпрокуратури і проходять у справі як свідки.

Найближчим часом ГПУ сподівається передати до суду кримінальну справу «міліціонерів-перевертнів», групу яких свого часу очолював колишній старший офіцер управління з боротьби з організованою злочинністю покійний Ігор Гончаров. За словами заступника керівника прес-служби, особи, яких звинувачують у скоєнні близько 15 викрадень і вбивств людей з метою одержання викупу, нині знайомляться з матеріалами справи, **повідомляє УНІАН.**

А поки що, зазначив Юрій Бойченко, всіх причетних до підготовки статті у британській газеті «Індепендент», в якій було розголошено матеріали слідства у справі про вбивство журналіста Георгія Гонгадзе, готові заслухати у Генеральній прокуратурі.

Іван джинсово–вишиваний

(Початок на 1-й стор.).

Купальське свято в Гідропарку прикметне тим, що воно живе, а не музейно-декоративне. Може, причина в тім, що й сам хор Ященка — явище не декоративне. А може, Гідропарк — те місце, до якого споконвіку звик Іван Купайло. Тому тут не має значення, прийшов ти у вишиванці чи в джинсах, умієш співати чи тільки слухати. Головне — ти прийшов, і свято приймає тебе як свого. І дивовижно, як швидко відчувають це міські хлопці й дівчата, виховані дискотекою й телевізором. Їх приводить сюди таємниця любові й долі, чари ночі й Великої Річки. Єдине, що тут справді незручно, — то це індустрія щоденних розваг Гідропарку. Спів хору Ященка заглушала попсова музика, й зупинити її хоч ненадовго ніхто не хотів. І ніхто не подумав встановити тут якісь дерев'яні лави, щоб купальська публіка могла сидіти не на голому бетоні. Мало того — «Гомону» тут святкувати дозволяють, а репетирувати ні, бо це, мовляв, місце для відпочинку! Але хор «Гомін» за тридцять п'ять літ бачив і не такі незручності. А молодим, щоб зустріти свою вишивано-джинсову долю, репетиції й не потрібні.

Христофор ГРУША.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ТРАГЕДІЯ

Біда сама не ходить

У селі Федорівка Березанського району в колодязь з харчовими відходами впав дванадцятирічний хлопчик. Йому на допомогу спустився 39-річний батько, але одразу знепритомнів. Те саме сталося і з 22-річною сусідкою. Мати дитини зупинила автобус з робітниками, що проїжджав мимо, і покликала на допомогу. 34-річний робітник, який спустився в колодязь, також знепритомнів. Коли на місце події прибули бригади швидкої медичної допомоги Березанської ЦРЛ і відділення професійної пожежної частини № 20 з охорони Березанського району, було вже пізно.

Як повідомив начальник ГУ МНС України в Миколаївській області Микола Поступальський, унаслідок цієї трагедії загинули хлопчик і дві людини, котрі намагалися йому допомогти. Сильне отруєння парами констатували в батька хлопчика, якому надали першу медичну допомога.

Причину цієї надзвичайної ситуації техногенного характеру встановлюватиме спеціальна експертиза. За попередніми даними, люди отруїлися парами метану, що утворився внаслідок гниття продуктів.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Шість тисячоліть на музейному стенді

Звання зразкового отримав сільський краєзнавчий музей у Старих Нетечинцях, що у Віньковецькому районі. Такою багатовіковою історією і документами про неї, зібраними краєзнавцями, не завжди може похвалитися і місто. Тут зібрано експонати від перших поселень на території села до сучасних днів. Краєзнавцям вдалося знайти під час археологічних розкопок крем'яні знаряддя праці, котрі датуються IV тисячоліттям до нашої ери. Є й письмові документи, в яких уперше про Нетечинці згадано ще 1493 року.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

П'ятигривневі вуглярі-нелегали

АНТИДОСВІД

Співробітники податкової міліції Житомирщини виявили не зовсім звичний нелегальний промисел, організований 45-річним приватним підприємцем. У глухій лісовій місцевості, за десять кілометрів до найближчого населеного пункту, діяв цех з виробництва деревного вугілля. Це високоякісне паливо має попит у забезпечених людей, зокрема тих, що мають каміни. «Виробничі потужності», які працювали на повну потужність у три зміни, обслуговували до десятка найманих працівників, котрим платили по 5—6 гривень за день. Вилучено готової до реалізації продукції на 20 тисяч гривень, зошити з «чорною» бухгалтерією. Несплата податків до казни — то ще не все: кожна з п'яти примітивних міні-печей могла призвести до лісової пожежі.

Цього року податківці ліквідували на Житомирщині вже 15 незаконних виробництв, сума, в яку оцінюють вилучене добро, наближається до мільйона гривень.

Олексій КАВУН.

Роботи немає, а ринок буде?

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО ТЕМИ

Про Степногірськ, проблеми мешканців вимираючого селища «Голос України» писав не раз. Йшлося в статтях, зокрема, про допомогу Києва, який фінансував ремонт водоводу, каналізаційного колектора і мереж теплопостачання, допоміг з придбанням палива тощо.

Усе це видно неозброєним оком кожному, хто заради цікавості заверне з сімферопольської траси в бік багатостраждального населеного пункту.

Але видно й інше. Розбиті тротуари, зачинені магазини і заклади, порожні квартири і згорблені від безвиході літні люди.

Виправляти становище планувалося силами бізнесменів, які весною десантувалися в селище разом з першими керівниками області. Тоді оприлюднили наміри влади і підприємців якнайефективніше використати наявні об'єкти для створення робочих місць. А їх чимало: гуртожиток, школа, будинок культури, овочева база, механічні цехи.

Сьогодні там, як то кажуть, кінь не валявся. Вочевидь, літо — не сезон для будівельників, а може, проблема не в них, а у відсутності інвесторів. Бо одна справа — щось говорити, про щось мріяти, інша — викласти конкретні гроші на ремонт і реконструкцію. Втім, ще весною її показували на одному з об'єктів, де має бути швейна фабрика на 120—140 робочих місць... І що?

— Це не розв'язує проблеми безробіття, — роздратовано сказав перехожий Михайло К-в, «поцілувавши» щойно замок зачиненого магазину. — Всі плани обласного начальства — утопія, включаючи і чиєсь бажання побудувати авторинок і оптовий ринок поблизу траси. Слід відновити роботу нашого ГЗК. Тоді з'явиться робота для двох третин степногірців.

Так було, хай так буде.

Олександр ВОРОТІЛОВ,
Іван ІЛЛЯШ.

Запорізька область.

На знімку: ця дорога веде до Степногірська. А значить, у нікуди?

Фото Івана ІЛЛЯША.

ПРОГНОЗ

За великим рахунком

Бурхливий темп економічного зростання упродовж січня—травня, який підтверджують і зміни поточного рахунку, вже благотворно вплинув на психологію уряду. Про це свідчать і останні рішення стосовно збільшення доходів і видатків держбюджету, і поліпшення річного прогнозу ВВП до 9,5 відсотка.

Про що говорить платіжний баланс? Що позитивне сальдо рахунку поточних операцій у січні—травні досягло рекордного рівня у 3,5 мільярда доларів США, отже, є всі підстави для поліпшення прогнозів. Посилилася тенденція до випереджаючого зростання експорту над імпортом, яка дала про себе знати ще в квітні. Розрив у динаміці зріс з 13,3 у січні—квітні до 14,7 відсотка у січні—травні. Нагадаю, що торік за січень-травень імпорт випереджав експорт на 0,2 відсотка, і це співвідношення майже збереглося за результатом року. Оскільки нині експорт не потребує курсового протекціонізму, варто посилити підтримку імпорту (в тому числі інвестиційного) через подальше нарощування темпу номінальної ревальвації гривні.

У травні спостерігалася найтісніша від початку року кореляція між темпом зростання позитивного сальдо поточного рахунку (32 відсотки у травні проти квітня), торговельного балансу (29 відсотків), товарного балансу (37 відсотків), з одного боку, та посиленням обмінного курсу національної валюти (37 сотих у травні проти 6 сотих у квітні) — з другого. Слід зберегти протягом наступних двох місяців таку орієнтацію курсоутворення, якщо нетто-інтервенції на купівлю валюти перевищуватимуть 500 мільйонів доларів США на місяць.

Стан поточного рахунку свідчить про утримання на високому рівні зовнішнього попиту на продукцію українського експортного сектору. Як і раніше, профіцит торговельних і загалом поточних зовнішньоторговельних операцій переважно зумовлює інтенсивний експорт. Тим часом пік зростання металургійного експорту, здається, вже позаду: у травні приріст експорту металопродукції становив 52 мільйони доларів проти в середньому 150 мільйонів доларів, які мали в попередні місяці року. Найскромнішим (232 мільйони доларів США) від початку року у травні виявився експорт продукції хімічної промисловості.

Отже, все це віддзеркалює початок певного охолодження кон'юнктури в індустріальному секторі, на що вказує, зокрема, і гальмування темпів зростання всієї промисловості в останні два місяці, а також і уповільнення зростання ВВП. Важливо врахувати ці особливості поточної макродинаміки, щоб заходи монетарного стримування не виходили за межу поміркованості.

З платіжного балансу видно, що однією з найменших статей імпорту були «Продовольчі товари». У травні їх імпорт виявився найменшим з початку року. Але на відміну від травня 2003-го у травні цього року ціни на продовольчі товари, що входять у споживчий кошик (за ними визначають інфляцію споживчих цін) зростали, а не знижувалися. Особливо це стосується м'яса. Принагідно нагадаю, що торік у травні інфляція дорівнювала нулю.

Уряд не застосовував імпортних інтервенцій ані в травні, ані в попередні місяці. Це певною мірою впливає на базову інфляцію у бік її підвищення. Через це я не відмовлявся б від підтримки імпорту м'ясних продуктів і деяких інших продтоварів, щоб уповільнити зростання відповідних цін до нового врожаю.

Скажу про орієнтири подальшого руху поточного рахунку й обмінного курсу. У червні—серпні певна частина валюти від травневого експорту ще підживлюватиме обсяги продажу на торговельній сесії. З урахуванням збереження і навіть зростання позитивного сальдо торговельного балансу у липні-серпні приток валюти може залишитися достатньо інтенсивним, щоб утримувати тенденцію розсудливого та обачливого зростання курсу гривні до валюти прив'язки.

На початку вересня можлива зміна вектора руху поточного рахунку під впливом подальшого охолодження кон'юнктури світового і передусім китайського попиту на товари традиційного українського експорту (метал, хімічна продукція, машини та устаткування). Наприклад, падіння цін на метал вже розпочалося. Приток валюти може стати не таким інтенсивним.

З другого боку, розпочнеться сезонне зростання попиту на нафтопродукти і відповідно на валюту. І ще. З різних, і геополітичних, і геоекономічних, причин не можна відкидати нового зростання цін на нафту і продукти її переробки. Це зробить стабільнішим рух поточного рахунку.

Нарешті, витрати уряду на відтворювальні видатки в контексті нової редакції бюджету посилять потенціал попиту на валюту з боку населення, особливо напередодні виборів.

Усі ці припущення, якщо вони підтвердяться на практиці, здатні посилити тенденцію до деякого послаблення ревальвації національної валюти в останньому кварталі року. Моя рекомендація полягає в тому, щоб триматися тактики поміркованої протидії такому послабленню, не уникаючи за потреби інтервенцій з резервів, що підтримують гривню. Це необхідно і для блокування інфляційних очікувань, і для уповільнення зростання грошової бази, яка цьогоріч буде розширена додатковими витратами уряду (8 мільярдів гривень) після корекції бюджету в бік подвоєння його дефіциту. За таких умов деяке зменшення профіциту поточного рахунку платіжного балансу призведе до зменшення емісійного навантаження на економіку через купівлю валюти, сприятиме нормалізації ліквідності в банківській системі, зробить менш гострою проблему стерилізації. В останні два місяці приріст грошей в економіку забезпечує Нацбанк. Уряд накопичує свій депозитний рахунок. Ідеальним для вересня—грудня було б зменшення притоку валюти до рівня, який дав би уряду змогу зробити свої грошові ін'єкції в економіку через додаткові (після перегляду бюджету) видатки. Нацбанк, як і торік у цей період, міг би звести до необхідного мінімуму свій вплив на рух грошової бази. Це, в свою чергу, сприяло б уповільненню традиційного для осені зростання споживчих цін.

Валерій ЛИТВИЦЬКИЙ,
радник Голови Нацбанку з питань макроекономіки.

ПОЛІТИКА

Віктор ТУРМАНОВ: «У парламенті брудні ігри, а економіка — десь на другому плані»

— Чиї інтереси ви обстоюєте в парламенті?

— З огляду на те, що я вже більш як 30 років працюю у вугільній галузі, для мене, як народного депутата, дуже важливим є рішення проблем у вугільній галузі не тільки в адміністративному, а й у правовому плані. Головне моє завдання — формування бюджету галузі. Адже протягом багатьох років вугільники не отримували достатнього бюджетного фінансування. Звідси всі їхні лиха і трагедії. Торік вугільна галузь уперше одержала бюджет у три мільярди гривень, який був стовідсотково виконаний урядом. Цього року бюджет становить чотири мільярди і поки що також цілком фінансується. Виділено засоби на розвиток галузі, технічне переозброєння. Будемо обстоювати, щоб і 2005 рік був не гірший.

— Однак профспілки більше асоціюються з протестами, опозиційністю. Ви щойно захищали уряд, і тому ваша профспілка здається «беззубою»...

— І з нинішнім урядом у нашої профспілки чимало спірних питань, іноді ведемо жорсткі переговори. Але саме завдяки позиції профспілок і підтримці Прем’єр-міністра в державному бюджеті з’явився рядок про погашення заборгованості із зарплат шахтарям, що утворилася протягом попередніх років. Торік шахтарі стояли під стінами Верховної Ради, захищаючи бюджет, адже він уперше хоч трохи враховував їхні потреби.

— Ви не один у парламенті обстоюєте інтереси вугільників. Чи багато суперечностей у середовищі так званого вугільного лобі?

— У нинішньому парламенті справді зібралося багато різних депутатів-професіоналів, що обстоюють проблеми вугільної галузі — Геннадій Астров-Шумілов, Юхим Звягільский, Петро Олійник, Леонід Байсаров та інші. Але навіть з Петром Олійником, хоча він представляє опозиційну фракцію «Наша Україна», на засіданнях комітету знаходимо спільну мову. Політичні розбіжності трапляються, але стосовно проблем галузі, її фінансування, розробки законодавчого поля — у нас розбіжностей практично немає. Нещодавно завдяки зусиллям депутатів-вугільників із різних фракцій прийнято зміни до бюджету щодо забезпечення шахтарів побутовим паливом, закон про погашення заборгованості із заробітної плати за попередні роки не тільки підземним, а й усім працівникам шахт.

ХТО Є ХТО

Із досьє «ГУ»

ТУРМАНОВ Віктор Іванович, народний депутат України по 59-му виборчому округу (Донецька область), гірничий інженер, голова Профспілки працівників вугільної промисловості України, член депутатської фракції «Регіони України», голова підкомітету Комітету Верховної Ради з питань ПЕК, ядерної політики і ядерної безпеки.

— Ви — автор законопроекту, що передбачає внести до переліку об’єктів, які не підлягають приватизації, холдингове об’єднання «Свердловантрацит». Ви — категоричний противник приватизації шахт?

— Я не проти приватизації шахт. Але при цьому треба враховувати інтереси людей, котрі працюють на них. Скажімо, хто повертатиме борги із зарплати за попередні роки, якщо підприємство потрапить у приватні руки? Чи збережеться вся соціальна інфраструктура шахтарських міст? Пансіонати, будинки відпочинку, дитячі садки тощо, побудовані за гроші шахтарів, нині переводять на баланс місцевих рад, а вони не можуть їх утримувати через відсутність фінансування. Мер шахтарського міста телефонує директорові холдингу і каже: дай трубу, допоможи фахівцями. Адже у місцевих рад грошей катма, а шахта — містоутворюючий об’єкт. Тому головною умовою приватизації повинне бути те, щоб не постраждали ані економіка держави, ані, найголовніше, — люди.

— Чи можуть певні політичні сили знову використати шахтарів у власних іграх під час президентських виборів?

— Шахтарі — народ мудрий, сильний і чудово розуміють, хто є хто. Вони самі вирішать, кому віддавати свої симпатії, а кому ні. Політичну карту шахтарів розігрували завжди, і дуже часто їх обдурювали. І під час наступних президентських виборів чимало політиків, безперечно, підігруватимуть шахтарям і багато їм обіцятимуть. Але, гадаю, українські шахтарі розберуться. У них своя політика, переважно пов’язана з перспективою і майбутнім вугільної промисловості.

— Ви увійшли до фракції «Регіони України» тільки тому, що там представлені всі «донецькі»?

— У нашій фракції не тільки донетчани, а й представники Луганської, Харківської, Дніпропетровської, Київської та інших областей, Автономної Республіки Крим. Сам я виріс у регіоні, тому свідомо обрав цю фракцію. Регіони, особливо промислові, сьогодні, як ніколи, потребують підтримки. Сучасна податкова система витискає з місцевих рад буквально всі крихти, що їх вони збирають у свій бюджет. Тому не з чуток знаю, як живуть шахтарські міста, колективи. Будуть сильні регіони — буде сильна Україна.

— Але наступний парламент обиратиметься вже за суто партійною системою. Чи зможуть пройти в нього представники регіонів, зокрема шахтарських?

— Щиро кажучи, в душі я був проти пропорційної виборчої системи. В Україні вже зареєстровано майже сто партій. Але вони зосереджені переважно в столиці, у Києві, тому і у перших п’ятірках будуть столичні керівники політичних партій. Немає в нас іще сильних партій. Новий парламент буде за складом непростим, а як будуть представлені в ньому регіони — питання залишається відкритим.

— Вас вважають парламентським новачком. Що відкрили для себе у Верховній Раді, а в чому розчарувалися?

— Коли мене обрали депутатом, здавалося, що знаю багато чого. Але в парламенті такі брудні ігри, а економіка — десь на задньому плані. Я не думав, що закони так важко проходять, а інколи відбуваються справжні торги. Хочеться, щоб парламент більше приймав законів, які дозволили б піднятися економіці і якісно поліпшили життя наших людей.

Юліана ШЕВЧУК.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про заходи щодо підтримки соціально-економічного розвитку міста Суми у зв’язку з 350-річчям його заснування

У зв’язку із святкуванням 350-річчя заснування міста Суми народні депутати України підтримали ініціативу сумчан щодо відзначення в серпні 2005 року цієї знаменної дати. Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2004 року № 275-р «Про підготовку та відзначення 350-річчя заснування м. Сум» схвалено заходи з підготовки та проведення святкування, розроблено низку заходів, спрямованих на покращання міського середовища. З метою підтримки соціально-економічного розвитку міста Суми Верховна Рада України **постановляє:**

1. Кабінету Міністрів України:

передбачити у проекті закону про Державний бюджет України на 2005 рік окремим рядком фінансову підтримку заходів щодо соціально-економічного розвитку міста Суми та відзначення 350-річчя його заснування у сумі 100 000,0 тис. гривень;

передбачити у кошторисах міністерств відповідні цільові фінансові кошти на ремонт і встановлення об’єктів державної власності, що розташовані у місті Суми, які перебувають в оперативному управлінні міністерств.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України, Сумській обласній державній адміністрації, Сумській міській раді вжити термінових заходів щодо підготовки та відзначення 350-річчя заснування міста Суми.

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 22 червня 2004 року.
№ 1834-IV.

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Що більший тиск, то сильніший опір

У Миколаївській області близько ста обласних партійних організацій. Проте говорити про політичну структурованість населення не доводиться

Розклад по центру

Лідерство серед центристських партій упевнено займають НАПУ, Партія Регіонів і СДПУ(о), чисельність яких у межах 12—14 тисяч членів.

Високий рейтинг Народної аграрної партії в сільськогосподарському регіоні цілком пояснений. Обласна організація, очолювана народним депутатом Анатолієм Козловським, традиційно орієнтується на захист інтересів аграріїв. Серед її членів — авторитетні керівники господарств, а «первинки» об’єднують цілі колективи. За підтримки народного депутата в області успішно працює діагностичний медичний центр, послугами якого користується, насамперед, сільське населення. Недавня партійна конференція беззастережно підтримала ідею висування єдиного кандидата від центристів.

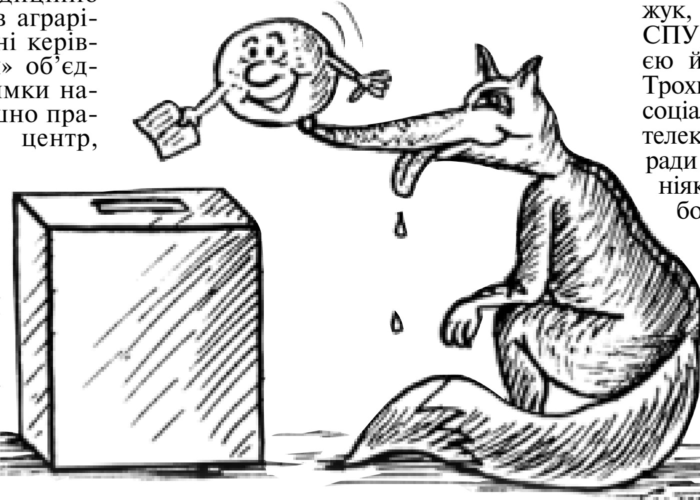
Обласна організація Партії Регіонів за один рік збільшилася в два рази. Красномовний той факт, що серед обласних партійців 171 працівник держадміністрацій і органів місцевого самоврядування, 350 депутатів різних рівнів. Лідер миколаївських «регіоналів» — народний депутат України Микола Круглов. Микола Петрович вважає, що Партія Регіонів не є «партією влади», тому що жоден з її членів не обіймає в області посади, яка давала б змогу істотно впливати на формування хоча б районного бюджету.

Обласна організація СДПУ(о) — основний конкурент Партії Регіонів. Схожість ідеології, наближеність до влади, електоральне поле стирають серйозні суперечності між цими двома партіями. Організація нараховує сьогодні майже 900 осередків. Серед членів партії чотири голови райдержадміністрації і райрад, 50 голів сільських і селищних рад. Депутатські групи партії створено в радах різних рівнів.

Традиційними для області вважаються ще дві центристські партії — НДП і Партія промисловців та підприємців. В обох випадках вплив має особистість лідера і патріотизм миколаївців. І Валерій Пустовойтенко, і Анатолій Кінах — вихідці з Миколаївської області. В часи їхнього прем’єрства про цей чинник населення не забувало в надії, що й про нього не забудуть. Тому і вступали в «земляцькі» партії.

В іншій колоді

Миколаївська опозиція представлена КПУ, коаліцією «Наша Україна», СПУ та об’єднанням «Батьківщина». Таким союзом обласні організації виступають на мітингах, беруть участь у пікетах та інших акціях протесту. Об’єднання це умовне, основане на спільному невдоволенні владою й особистими приязними стосунками.

Народний депутат Володимир Матвєєв, який очолює обласну організацію комуністів, привабливий для своїх прихильників не тільки ідеологічною переконаністю, а й знанням проблем регіону. Прихильники КПУ — пенсіонери та малозабезпечені громадяни, що підтримують доступні гасла: проти підвищення цін, несправедливої пенсійної реформи. Водночас, за словами активістів обласної організації, кількість її членів не зменшується.

Діяльність блоку «Наша Україна» в Миколаївській області починаючи з 2002 року довела повну недалекоглядність його столичного керівництва. Після провалу виборів (за «Нашу Україну» в Миколаївській області проголосувало близько 6% виборців) ніяких кадрових висновків стосовно керівництва обласного штабу зроблено не було. Зовсім випадкові люди, не маючи нічого спільного з національно-демократичними ідеями, донедавна очолювали штаб «Нашої України». Фактично штаб «НУ» деморалізував партії, що входять до цього блоку, і звів нанівець усі спроби правих завоювати авторитет в області.

Правда, оптимізму керівникам правих партій додало прийняте столичними лідерами рішення про зміну керівника штабу «Нашої України» в області. Тепер командувати правими на Миколаївщині буде народний депутат України Юрій Ширко.

Відбулися зміни, зокрема кадрові, і в лавах Соціалістичної партії. Тетяна Сижук, нинішній перший секретар обласної СПУ, відома своєю принциповою позицією й умінням вести ідеологічну роботу. Трохи несподіваною подією став прихід до соціалістів керівника популярної в області телекомпанії «НІС-ТВ», депутата обласної ради Геннадія Задирка. Понад те: раніше ніяк не проявляючи себе в політичній боротьбі, крім хіба що невдоволень на сесіях, медіа-лідер стає керівником виборчого штабу Олександра Мороза.

Ти записався до...?

Завдання із залучення в члени партій своїх прихильників на Миколаївщині розуміють своєрідно. Вступати до партій колгоспами, школами, вузами, підприємствами й установами було модно ще за часів однієї з родоначальниць центристських партій в області. Схожу технологію успішно застосовують і тепер окремі партії влади. За спостереженнями місцевих політиків і політологів, багато які керівники, управлінці, службовці мають від двох до п’яти партійних квитків. Про всяк випадок.

Кажуть, проводячи співбесіду з претендентом на посаду, вищестоящий начальник ставить незмінне запитання: який ваш політичний вибір? Добре, що про політичний вибір самого начальника давно відомо. Тому і відповідь у бажаючого одержати посаду готова заздалегідь.

Складніше з тими, хто вже давно заявив про свої політичні погляди. І змінювати їх не збирається. Що ж, до таких принципових застосовуються інші методи. Не хочеш вступати до... — заява на стіл. Правда, є одне спостереження. Той, хто вступив до партії у такий спосіб, за неї, як правило, не голосує. Як і за претендентів від неї. Це зрозуміло. Що більший тиск, то сильніший опір.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

У НОМЕР

Мужі містичного шляху й екстазу

У старій частині Євпаторії розгорнулася реконструкція екзотичних культурно-історичних центрів просто неба. Святинь різних народів і конфесій тут чотири: православна церква, мусульманська мечеть, єврейська синагога і караїмські кенаси. За спогадами, між мешканцями, що сповідували різні релігії, ніколи не було взаємної нетерпимості, чвар, ворожнечі й непорозумінь.

«Стирають пил століть» професійно й дбайливо, у кращих традиціях міжнаціональної дружби, в суворій відповідності з багатьма збереженими матеріалами й документами цієї колоритної забудови, що донесла до нас образи й дух віків.

Це місце ніби спеціально створене для туристичних маршрутів, щоб гості курорту могли знайомитися з багатим історичним минулим міста двадцяти п’яти століть. Для найповнішого відтворення його середньовічного образу лабіринти вузьких вулиць викладають бруштаткою, встановлюють ліхтарі у вигляді газових ріжків. На очах змінюється зовнішній вигляд і самих будинків — стрімко відновлюються фасади, покрівлі, карнизи, вибагливі оздоблення різних епох і стилів. Тут здавна тіснилися магазинчики, крамнички, базарчики, кав’ярні, ремісничі майстерні, вирував торговий люд, пахло димком мангалів...

Сподівання міської влади виправдовуються: живописні древні квартали перетворюються на жваву туристську Мекку. Адже мало в якому місті Криму збереглося старовини так багато, в такому оригінальному вигляді й у такій ансамблевій цілісності, як у стародавньому Гезлеві — нинішньому Національному дитячому курорті Євпаторія.

За проектом міського управління архітектури тут наведено лад у стародавніх кварталах, за спогадами, малюнками й кресленнями старожилів відновлено знесені в шістдесятих роках минулого століття середньовічні цитадельні ворота з таємничою назвою «Одун Базар Капусу». Реставрують турецькі лазні з мармуровою підлогою, масажними столами, що мають статус пам’ятки історії й культури, в яких євпаторійці й гості портового міста милися впродовж чотирьохсот років. А віднині стануть ще однією місцевою екзотикою для туристів і курортників. Ще однією перлиною давнього Гезлева невдовзі стане монастир подорожуючих монахів — Текіє дервішів. Це їх турецький мандрівник Евлія Челебі саме тут назвав «мужами містичного шляху й екстазу». Не за горами відкриття мечеті й кримськотатарського національно-культурного центру, що розмістилися поруч.

У проект кошторисною вартістю 16 мільйонів гривень вкладають кошти дедалі більше підприємців, яким батьки міста пообіцяли в старому Гезлеві прибуткові місця для розміщення торговельних і розважальних об’єктів. Долучаються й численні кримські національні культурні товариства й громади, які мають змогу звернутися по фінансування на свою історичну батьківщину. Почала активніше допомагати в реконструкції й держава. За її підтримки вже реставровано унікальний комплекс караїмських кенас. Нині опоряджують головну святиню кримських караїмів — соборну кенасу. На її відновлення уряд України виділив майже 1,5 мільйона гривень. У чільного храму нечисленного народу наступного року 100-літній ювілей. Фахівці вже вивчили вітіювату в’язь прикрашених позолотою написів давньоарамейською мовою. Перший етап реставраційних робіт почали караїмські громади півострова. Проте зібраних ними коштів вистачило лише на перекриття даху. Нині оновлюють основні конструкції, вікна і двері, вцілілі розписи XIX століття.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Добрі справи відроджують віру і людей

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Здобути вищу освіту тридцяти обдарованим випускникам шкіл свого виборчого округу щороку допомагає народний депутат Іван Бастрига. А золоті та срібні медалісти шостий рік поспіль отримують його коштом на свято останнього дзвоника цінні подарунки. Проблемами освіти парламентарій опікується вже давно, ще до початку депутатської кар’єри. Однак турбується він не лише про випускників. За його сприяння діє дитячий фонд «Майбутнє за дітьми». Щороку проводять змагання з баскетболу серед шкільних команд «На кубок Івана Бастриги», в яких беруть участь до 38 команд. Під його патронатом відбуваються учнівський конкурс «Муза таланту» та ігри учнівської ліги КВК у Бердянському районі Запорізької області.

Не залишається поза увагою депутата й старше покоління. Він бере участь у фінансуванні громадської організації «Соціальна турбота», що надає соціальну допомогу незаможним громадянам, ветеранам, інвалідам та їхнім вдовам. До того ж опікується проблемою водопостачання та газифікації у Бердянську та смт Куйбишеве, посприяв ремонтові аварійних будинків і трьох сільських шкіл.

Водночас І. Бастрига не забуває й про духовне. Скажімо, під час спорудження нового храму узяв на себе позолоту всіх бань, що коштувало 600 тис. грн. Люди мають у щось вірити, — впевнений депутат. — Адже православ’я завжди виховувало в людині лише найкращі почуття.

Тож слова Владики Запорізького і Мелітопольського Василя: «Ніхто не зробив для відродження церкви добрих справ більше, ніж Бастрига», сказані під час вручення депутатові ордена Рівноапостольного Великого князя Володимира, місцеві мешканці вважають справедливими.

Олена ГОРБУНОВА.

СУСПІЛЬСТВО

Біля «Лобів» зіштовхнулися лобами

Екологи наполягають, щоб лісове урочище «Лоби» оголосити заповідним місцем, лісники — проти

УНІКАЛЬНІ МІСЦЯ

З'ясовується, є ще в Донбасі такі унікальні куточки живої природи. Місцями трава доходить майже до пояса, а дуби і ясени такі рівні та високі, що почуваєшся ліліпутом у цій країні зелених велетнів. Тиша, блаженство, прохолода і краса. Ще — чарівність якась. Дельфініум Сергія, що тут росте, не горить у вогні, температура води деяких džерел перевищує іноді плюс 15, а діаметр мурашників доходить до двох метрів. Та й сама назва не зовсім звичайна. «Лобами» це місце названо тому, що розташоване у глибокій балці давньої ерозії, протилежні боки якої круто опускаються до дна урочища і стоять одна проти одної лобами. Ця обстежена ділянка Щетовського лісництва, на думку вчених, є типовим зразком байрачних дібров, що зберегли свій генетичний фонд. Кажуть, що в недалекому історичному минулому такі діброви займали до 50 відсотків території Донецького Кряжа й були основним ландшафтоутворюючим елементом. Іншими словами, «Лоби» — унікальний представник минулого краю, його жива історія, а історію, як відомо, треба берегти і передавати нащадкам. Але, схоже, передавати незабаром не буде чого...

Урочище знаходиться в землекористуванні Іванівського державного лісомисливського господарства, отже, саме від нього залежить стан лісу, збереження його флори і фауни. Відповідальність велика, місія серйозна. Досить сказати, що під час обстеження «Лобів» і прилеглих до нього ландшафтів виявлено й описано майже 100 видів трав'янистих рослин, серед яких визначені рідкісні, занесені до Червоної книги України. А що стосується дуже, то деякі з них уже пережили два століття, однак до цього часу вражають своєю міццю і здоров'ям. Усе це потрібно зберегти, захистити від людини, тому дуже логічною здається пропозиція, що з'явилася ще вісім років тому: оголосити «Лоби» заповідним місцем. Екологи радісно підняли руки: ми за! Лісників, м'яко кажучи, ідея анітрошки не надихнула. Вони чинять опір донині. Чому?

Як стверджують екологи, протягом останніх років в урочищі триває інтенсивна вирубка дуба. І зовсім не санітарно- вибіркова, як переконують лісники. Під пилку йде насіннєвий дуб і залишки порослевого третьої генерації. Під час перевірки Держуправлінням екології на рубці 2003 року на площі 11,5 га зрубали на 220 одиниць більше, чим передбачено для вирубування матеріалами відводу лісосіки. За неофіційними даними, кращі зразки пускають на товарну деревину. Меблі з дуба цінуються дуже високо. Вони — предмет високого престижу, виходить, на цьому можна заробити. До речі, у Луганській області, за даними податкової системи, зареєстровано втричі більше пилорам, чим у Західній Україні, де ліс росте на тисячах гектарів. Чи не це привід для роздумів?

У «Лобах» зіштовхнулися лобами (вибачте за каламбур) інтереси декількох структур — безпосередньо лісівників, екологічних охоронних організацій і місцевої влади. Аргументи на захист заповідника зрозумілі, пояснення проти звучать поки непереконливо. Представники Антрацитівської міської ради і райдержадміністрації, на території якої розташоване урочище, лякають насамперед соціальним вибухом, оскільки після оголошення «Лобів» заказником чи заповідником, на їхню думку, населенню заборонять випасати в цьому місці домашню худобу і заготовляти сіно, ягоди і гриби. Побоюються вони і того, що закриють всі три оздоровчі дитячі табори. Представник об'єднання «Луганськліс» наводить як приклад Кондрашівський заповідник, котрий гине через те, що людина перестала втручатися в його життєвий процес. І зробив висновок: не треба закривати ліс від людей, нехай він їм служить, інакше вони закидають нас скаргами. У свою чергу, представники науки стверджують, що ліс може прожити без людини тисячу років.

У підсумку з'ясовується одна дуже важлива деталь. Вісім років визначають долю унікального урочища — «звертають увагу», «відзначають науковий потенціал» і ін., і ін. у цьому дусі, створюють плани, програми, проекти, і раптом з'ясовується, що деякі учасники конфлікту не знають, чим заказник відрізняється від заповідника, які умови заповідного режиму, в яких конкретних випадках обмежуються дії лісників і органів самоврядування. Ніхто не вивчав думку населення, не збирав з цього приводу громаду, не пояснював їй права й обов'язки, не визначав джерело фінансування. Хоча заступник голови обласного товариства охорони природи Світлана Черних стверджує, що всі необхідні документи з визначення заповідного статусу урочищу «Лоби» лежать у робочих столах антрацитівських чиновників і представників «Луганськлісу» ще з 2001 року. Але, певно, уважно вони їх так і не вивчили. Інакше зрозуміли б, що йдеться про благоустрій рекреаційних зон відпочинку, а не про закриття дитячих таборів. Про те, щоб навчити людину дбайливо користуватися тим, що дає їй матінка-природа. Так, дії лісівницьких господарств будуть обмежені в тій частині, де мова йде про вирубку цінних порід дерев. Водночас населення, як і колись, буде випасати свою худобу і заготовляти сіно. То через що зчинилася буча? На жаль, на урочище «Лоби» екологи і лісники дивляться по-різному: перші — з точки зору збереження генетичного фонду незайманих дібров, другі — з точки зору бізнесу.

В урочищі росте одна рослина (до речі, занесена в Червону книгу), що може підтримати сили людини, якщо вона залишилася без їжі, кілька днів. Природа допомагає людині вижити. Ми невдячні...

Алла АНТИПОВА.

Четверта зона. Ходіння за путівкою

ОЗДОРОВЛЕННЯ-2004

Моя знайома, яка мешкає на території зони посиленого радіоекологічного контролю, сподівалася скористатися своїм правом на отримання пільгової сімейної путівки. Наївно вважаючи, що відпочивати і лікуватися двом малолітнім дітям слід організовано в межах санаторно-курортного закладу, розташованого в чистішому куточку країни. У міськвиконкомі їй, як відрізали: «Вашу заяву приймемо, але на путівку не розраховуйте...».

За роз'ясненням редакція звернулася до заступника начальника Управління у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи Київської облдержадміністрації Віктора КАЗІМІРЧУКА.

— Чи справді діти з четвертої зони нині позбавлені путівок на оздоровлення? Сталися зміни у їх наданні?

— Відповідно до статті 49 Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік» санаторно-курортним лікуванням та оздоровленням безпосередньо займається Міністерство України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи. Путівки закуповуються централізовано і розподіляються територіальним підрозділам — облдержадміністраціям, які, в свою чергу, передають їх райдержадміністраціям та міськвиконкомам. Однак тендер, проведений міністерством, затягнувся, і укладання угод з оздоровчими закладами-переможцями почалося тільки з середини травня. Тож реєстр розподілу путівок надійшов до нас із запізненням. Перші заїзди були зірвані, бо завчасно не закупили квитки. І до оздоровчих закладів, на жаль, поїхала лише незначна частина дітей.

Через недостатнє фінансування цьогоріч МНС визначило, що насамперед підлягають оздоровленню діти-сироти, напівсироти, діти-інваліди, вади яких пов'язані з наслідками Чорнобильської катастрофи; діти, які мають хронічні захворювання, стоять на диспансерному обліку; діти, котрі проживають на забруднених територіях.

Виходячи з того, що путівок обмаль, рекомендуємо райдержадміністраціям і міськвиконкомам насамперед забезпечувати путівками саме ці категорії постраждалих.

Найприкріше те, що нинішнього року зовсім немає путівок до Трускавця, на Південний берег Криму. В дуже незначній кількості — в Моршин, Миргород, Сваляву. На жаль, серед визначених тендером лікувальних закладів жодного, який спеціалізувався б на захворюваннях крові, цукровому діабеті, ДЦП.

— Це при тому, що постановою Кабміну передбачено максимальне використання кращих оздоровчих закладів для постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи.

— Натомість пропонують оздоровитися у Рівненській, Сумській, Харківській, Кіровоградській, Львівській, Вінницькій, Черкаській, Хмельницькій областях. Там, як відомо, санаторії не є базовими і не в змозі надати специфічне лікування, якого потребують діти, уражені радіацією.

Не краща ситуація з оздоровленням дорослих. Серед пропозицій, скажімо, санаторій «Україна» Хмельницької області та «Гусарське урочище» Кіровоградської області. Зі 100 путівок до санаторію «Полтава» у Миргороді 78 — на четвертий квартал.

ВІД АВТОРА. ***Як бачимо, «чорнобильцям» пропонують набратися здоров'я мало не серед зими. Якщо зважати на прогнози нашого постійного дописувача з Волині, народного синоптика Володимира Лиса, то календарна зима настане уже на початку листопада.***

■ ■ ■

Для порівняння

Київська область торік оздоровила понад 41 тисячу дітей, нинішнього планувано — 15 з лишком тисяч, на мам з дітьми відповідно було 1537 путівок, а цьогоріч очікується лише 428, поменшає і кількість підлікованих дорослих — з 4783 до 2605.

■

— Як використовуватимете можливості санаторно-лікувальних закладів Київщини?

— Торік 50 відсотків дітей відпочивали в 23 оздоровчих закладах області. Цього року тендер МНС витримало тільки шість оздоровниць місцевої бази. Серед них — «Ворзель», «Зірка» (у селищі міського типу Ворзель (яке, до слова, розташоване у четвертій зоні. — **Авт.**), Київський обласний санаторний комплекс, Володарська школа-інтернат та інші.

Шкода, що за бортом залишилися не гірші санаторії у Баришівському, Рокитнянському районах, у Білій Церкві, в яких тривалий час оздоровлювали.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Чи пощастить «чорнобильцям» Київської області нинішнього літа набратися здоров'я на Південному березі Криму?

— Якщо комусь пощастить з путівкою, скільки вона коштуватиме?

— Путівки для всіх категорій постраждалих цьогоріч надають безплатно.

— Чи не здається вам, що змінилося ставлення до «чорнобильців»? От, скажімо, торік декому випало відпочивати у Євпаторії. І хоча держава заплатила за путівку чималі гроші, мам з дітьми-інвалідами розмістили у кімнатах без санітарно-гігієнічних вузлів.

— Що й казати, раніше ставлення до «чорнобильців» було адекватне: найкращі санаторії, умови проживання, лікування, харчування. А нині, по суті, путівок на південь немає. Крім того, зменшилася і кількість днів оздоровлення та санаторно-курортного лікування — з 21 до 18.

— Чи поліпшиться ситуація, на ваш погляд, з оздоровленням?

— Верховною Радою прийнято поправки до Закону України «Про Держбюджет України на 2004 рік», отже, буде добавлено кошти на реалізацію Чорнобильської програми. Є надія, що кількість оздоровлених постраждалих зросте.

Насамкінець поцікавилася, у який спосіб нині оздоровити дітей людині з четвертої зони. Чиновник порадив звернутися за місцем роботи або до громадських організацій, спонсорів. Можливо, ті зглянуться і допоможуть...

Людмила ОПАНАСЕНКО.

АКТУАЛЬНО

...І будьонівка про всяк випадок

Столітній будинок №1 по вулиці Гунській у Кам'янці-Подільському, де мешкає подружжя Стасеїв, бачив на своєму віку всіляке, пам'ятає всіх господарів, які берегли та підтримували кам'яницю. Але таких випробувань, котрі впали на його старі плечі у 2000 році, коли дві квартири в будівлі придбав громадянин Володимир Дубілевський, навіть не сподівався. Не думали й мешканці квартири №1 —84-літній фронтовик, незрячий, Андрій Іванович та його дружина Тамара Йосипівна, котра через хворобу лишилася з однією ногою, —що останні свої сили доведеться витрачати їм на суди...

Новий господар почав самовільно, без дозволу виконкому та погодженого проекту, перебудовувати житло. Та так, що у старечьких сусідів затріщали стіни і стеля. Перед самісіньким вікном спальні Стасеїв з'явилася стіна, яка закрила єдине джерело світла для майже нерухомого Андрія Івановича. Після звернень старечьких до влади 25 грудня 2002 року комісія, створена за розпорядженням міського голови, встановила, що своїм ремонтом Дубілевський «спричинив нестерпні умови для проживання в суміжній квартирі, яка належить Стасею».

Здавалося, притягнення до відповіді самовільного забудовника не коштує шкаралупи від з'їденого яйця. Міський голова Олександр Мазурчак в листі від 8 січня 2003 року також засвідчив ці порушення і визнав: тепловий режим у помешканні Стасеїв погіршився через те, що розібрано перегородки та перекриття. На тому, сподівалися пенсіонери, біди закінчаться. Не так давно їх, шанованих у місті людей, нагороджували державними відзнаками, говорили їм гарні слова, отож і від порушника захистять. Та де там! Сусід не тільки не виконав припису, а надбудував ще й мансарду, від чого стіни старого дому затріщали ще більше. 15 травня 2003 року після чергових скарг міськвиконком прийняв рішення про знесення мансарди, відтворення даху і перекриття силами ремонтно-будівельного управління за кошти стихійного будівельника.

Як відомо, такі рішення мають виконуватися в місячний термін. Та прибудови стоять і досі.

— Може, не Дубілевський, а хтось значно «вищий» має тут свій інтерес? — задумалися старенькі. — А що: ця земля — в самісінькому центрі, ласий шматочок.

Раптом 18 грудня 2003 року виконком відміняє своє рішення про знесення. Розглянувши питання «повторно комісійно», з виходом на місце. У першій комісії були фахівці з міського управління архітектури, уповноважена міського голови Наталія Сопільник, депутати міськради, а тепер усі крапки над долею не тільки будинку, що його безбожно руйнують, а й долею беззахисних людей, які прожили в ньому понад 40 років, розставив заступник міського голови Анатолій Бевз та двоє його підлеглих, серед яких був і начальник управління житлово-комунального господарства Микола Кондауров. Стасеї не раз скаржилися міському голові на нього.

«По ревізії», так би мовити, і вердикт виник.

Восени минулого року квартиру Стасеям ремонтують за... кошти державної субвенції — а саме: 5 тисяч 400 гривень (виконавець «Промжитлобуд»), усувають тріщини і пошкодження, завдані Дубілевським. Причиною таких видатків став лист фронтовика до міністра оборони. Згори потурбували місцеву владу — і вона захистила ветерана. Та якщо виявляти таку щедру благодійність до кожного стихійного забудовника, то справжня стихія давно змела б навіть останню крихту бюджету. За підрахунком управління архітектури, фактів самовільної забудови за минулий рік набралося понад 600 одних лише курятників-балконів. А внаслідок великої «самоволки» навіть квартира в квартиру провалилася.

Ніби спираючись на згаданий реверанс влади, слідчий міського управління внутрішніх справ Сопільник, який розглядав заяву Стасеїв про порушення кримінальної справи проти Дубілевського за статтею 356 Кримінального кодексу України, відмовив двом інвалідам, посилаючись на те, що шкоди їх помешканню сусід завдав незначної — на 316 гривень.

То навіщо тоді на ремонт витратили понад п'ять тисяч?!

Щойно громадська приймальня оформила черговий позов Стасея до суду, визначивши відповідачем виконком, та оскарження відмови у відкритті кримінальної справи, як пролунало: «Атас!», і чиновники знову прийняли рішення виконкому (№145 від 30 січня)... про знесення незаконної прибудови Дубілевського його ж коштом.

— Не віримо їм, — кажуть пенсіонери. — Чому в рішенні йдеться лише про знесення прибудови до тамбура, яка порушує інсоляцію? А мансарда? Це ж вона найбільше руйнує весь дім! Це ми вже проходили, немає чого радіти. Чи доживемо до того дня, коли скінчиться це «весілля в Малинівці», де будьонівку про всяк випадок тримають у потайному місці?!

Як у воду дивилися старенькі: нічого досі не знесено, а митарства тривають.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

ФОТОФАКТ

У Чернігівському центрі медико-соціальної реабілітації дітей-інвалідів «Відродження», який діє з 1996 року на кошти благодійників, уже комплексно оздоровилося понад 3000 тяжкохворих дітей. Цього року завдяки коштам благодійників заклад отримав додаткові приміщення, тому й можливості центру зростають. Нині у ньому щомісяця оздоровлюється 180 пацієнтів. Діти займаються з логопедами, психологами, виконують медичні, фізіотерапевтичні та психокорекційні процедури, грають у різноманітні ігри, що розвивають розумові здібності.

На знімку: в гідромасажному кабінеті медсестра Вікторія Дорошенко разом з пацієнткою Машею Полєгієнко; в кабінеті тренажерів.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Не став хату з лободи і в чужую не веди

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

На Буковині триває справжній будівельний бум. Не лише мегаполіси, а й тамтешні села та містечка нагадують великий будмайданчик. І особливо відрадно, що на розмаїтому будівельному ринку дедалі впевненіше займають свої місця вітчизняні компанії.

Одна з них — товариство з обмеженою відповідальністю «Роднічок» — працює на українському ринку новітніх будівельних технологій уже майже 10 років. Вироби цього підприємства — вікна та двері з металопластика та алюмінію, фасадні системи, металочерепиця і профнастил, сендвіч-панелі й касетні системи, водостічні системи тощо — спроможні задовольнити вимоги найпримхливіших замовників не лише сучасним зовнішнім виглядом, а й високим рівнем надійності, термо- та шумоізоляції. Легкі споруди з так званих сендвіч-панелей, які вже давно стали повсякденністю в західній індустрії, дають змогу, з одного боку, за короткий строк споруди торговельний центр чи склад, спортивний комплекс чи зимовий сад, а з другого — варіювати різноманітні форми та конфігурації будівель, щоб вони не були однотипними.

А побудовано цей завод у мальовничому селі Бояни Новоселицького району за 15 кілометрів від Чернівців. Раніше на цьому місті були склад мінеральних добрив та пустир, а з 1997 року розпочалося будівництво сучасного високотехнологічного підприємства, на якому нині працює близько 350 осіб, середня зарплата — 700—800 гривень. Його засновники Іван Семенюк та Микола Гавка передбачливо взяли курс на формування власної матеріально-технічної бази та співробітництво із закордонними підприємствами, роблячи основну ставку на якість виробів. І хоча конкуренція на ринку будматеріалів щороку зростає, на «Роднічку» її не бояться. А, навпаки, вважають своєрідним рушієм. Збільшуватиметься конкуренція — зростатиме якість виробів та обслуговування клієнтів.

Цього року на «Роднічку» планують запустити цехи з виробництва тротуарної плитки та пінопласту. Однак його генеральний директор Іван Семенюк **(на знімку)**, як депутат Чернівецької обласної ради, нині переймається не лише виробничими проблемами. Скажімо, нещодавно завдяки його та сільської громади ініціативі, яку підтримало керівництво області, за чотири місяці було проведено газопровід до села Бояни, де сьогодні мешкає більш як сім тисяч осіб. Уже понад 20 років селяни чули обіцянки, що в їхніх оселях ось-ось запалає голубий вогник, від 1982 року коло Боян велося будівництво гілки газопроводу Уренгой—Помари—Ужгород, однак ніхто тоді газ до села так і не провів. У 2000 році було відкрито спортивний клуб, де вже виховали кількох призерів України з боксу та майстрів спорту з художньої гімнастики. Нині у Боянах також споруджено готельний комплекс, базу відпочинку. Невдовзі планується відкриття медико-реабілітаційного центру на 300 осіб, у якому працюватимуть німецькі фахівці, реконструкція будинку культури в центрі села та будівництво нової школи. До речі, хоча в Боянах більшість населення — молдавани, минулого навчального року в тутешній середній школі завдяки сприянню Івана Семенюка, котрий за національністю теж молдаванин, було набрано перший український клас.

Сергій СУЛИМА, Юліана ШЕВЧУК.

Чернівецька область.

БУДАПЕШТ: тіні минулого і символи майбутнього

ВАЛІЗА ВРАЖЕНЬ

Неоготичні шпилі та купол парламенту вивищуються над Дунаєм

...Ранкова кава давно випарувалась, а до вечірньої ще треба було дожити. Леви на старому мосту мужньо терпіли полуденну спеку. Позбавлені язика камінні статуї мовчки схвалили наш вибір. Якщо Париж вартий меси, то чим Будапешт гірший?!

Наша коротка екскурсія почалася на найстарішому мосту угорської столиці — Ланцюговому. У 1849 році він з'єднав два береги Дунаю, а точніше, два міста — Буду і Пешт. У 1872 році вони об'єдналися в славне місто Будапешт.

Старий міст був свідком багатьох історичних подій, у тому числі й недавніх торжеств з нагоди вступу Угорщини до Євросоюзу. Розповідають, що свято тривало всю ніч, а хвилини, які залишалися до офіційного вступу Угорщини в ЄС, відраховував пісковий годинник.

У цьому залі парламентарії працюють уже сто років

Нову сторінку угорської історії символізує синій єесівський прапор, що майорить на фасаді будинку угорського парламенту — разом із триколірним національним. Про часи радянські нагадує ще один «триколор» — з діркою посередині, встановлений на площі Лайоша Кошута перед Державними Зборами. На місці дірки колись був серпасто-молоткастий герб Угорської Народної Республіки — дуже схожий на радянський. 23 жовтня 1956 року такі «прикраси» масово зрізали з прапорів демонстранти, вимагаючи виведення радянських військ з Угорщини.

Відвідання держзборів — обов'язковий ритуал для всіх туристів. Добре, що доступний будь-якого дня. Угорські законодавці працюють в одній з найкрасивіших адміністративних будівель світу; місцевий парламент — найбільший в Європі. Два роки тому він відзначив своє сторіччя. До речі, його автор — архітектор Імре Штейндл — так і не побачив свого дітища в остаточному вигляді. Не дожив.

У цьому унікальному будинку збереглися навіть старовинні системи кондиціонування. Щоб охолодити учасників палких парламентських дебатів, у спеціальні ніші під підлогою колись просто клали брили льоду. До речі, стенограму засідань тут і досі ведуть по-старому, хоча сучасна техніка і дублює цей процес.

Як стверджує історична хроніка, під час будівництва будинку парламенту протягом 1884—1902 років було витрачено 40 млн. цеглин і 30 тисяч кубометрів каменю. На «будові століття» щодня працювало близько тисячі чоловік. Не виключено, що серед них були і українці, адже відповідно до австро-угорської угоди 1767 року, приміром, до складу угорського королівства входило наше Закарпаття. Цим договором Угорщина була визнана самостійним королівством у складі двоєдиної австро-угорської монархії. Утім, нею продовжував правити австрійський монарх, який і дав добро на зведення в Будапешті будинку держзборів.

За численними скульптурами, фресками, картинами й гобеленами, що прикрашають стіни парламенту, можна вивчати історію. Серед інших історичних персон особлива повага в угорців до святого Іштвана — засновника угорської держави. Він зробив для Угорщини те, що й київський князь Володимир для Русі. Права рука, якою він хрестив співвітчизників, досі зберігається в базиліці святого Іштвана — другому обов'язковому пункті будь-якої туристської програми. А в будинку держзборів зберігається корона, що її Папа Римський подарував Іштванові приблизно... тисячу років тому.

Напевне, таке сусідство має надихати парламентаріїв на створення мудрих і справедливих законів. Особливо — тепер, коли угорці живуть у чеканні великих перемін. Їм належить не тільки максимально пристосуватися до старих правил ЄС, але і попрацювати над створенням нових. Будапешт бере активну участь у дебатах довкола майбутньої конституції Євросоюзу. На вимогу Угорщини до проекту преамбули цього документа включено положення про захист прав нацменшин, що загалом цілком зрозуміло. Адже турбота про угорську діаспору залишається одним із пріоритетів зовнішньої політики цієї держави.

...Ознаки нової епохи з'являються і на Ланцюговому мосту. Машини, що снують із Буди в Пешт і назад, незабаром змінять національні номери на європейські. За цю процедуру їхнім власникам доведеться викласти близько 150 доларів. Держчиновників чекає і приємніший клопіт — розподіл допомоги з фондів ЄС. Протягом 2004—2006 років Угорщина одержить 1,995 млрд. євро зі структурних фондів Євросоюзу і ще більше 1 млрд. — з когезійних. 712 млн. планують витратити на підвищення конкурентоспроможності національної продукції, 535 млн. — на розвиток робочої сили, 314 млн. — на транспорт і природоохоронну діяльність, 228 млн. — на розвиток регіонів.

Та найціннішим інвестором для Угорщини залишаться... туристи. Їхня допитливість приносить держбюджетові істотну частку доходів. Тут вони розлучаються з грошима швидко і без жалю, адже Будапешт — великий спокусник.

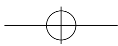
Ганна ЛУКАНСЬКА.

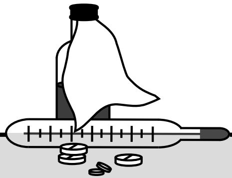
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Пам'ятник Тисячоліттю Угорщини на Площі Героїв

У будинку держзборів зберігається корона, що її Папа Римський подарував Іштванові приблизно... тисячу років тому

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

Здоров'я — це не все, але без нього все інше — ніщо. Шопенгауер.

Вам погано? Викликайте таксі, їдьте до поліклініки

СЛУЖБА «03»

Наша газета вже писала про ліквідацію-реорганізацію підстанції №13 Київської станції «швидкої допомоги» і ті ймовірні наслідки, котрі спричинять це рішення. Проте долю цієї ланки столичної служби «03», схоже, вже остаточно вирішено у високих медичних кабінетах, і зміні вона не підлягає. На цю тему «Лікарняний листок» публікує позицію Міжнародної асоціації слов'янського єднання ім. П. А. Столипіна, громадської організації, яка опікується цією проблемою.

«Швидка» потребує допомоги

Проблема збереження здоров'я актуальна для населення нашої країни. Для багатьох із нас «швидка допомога» — це життя. Але тепер такої впевненості немає, бо «швидку» ліквідують.

Головний лікар Київської станції швидкої медичної допомоги Анатолій Вершигора 06. 05. 2004 року видав наказ №67, в якому було сказано, що підстанцію №13 Київської станції швидкої медичної допомоги реорганізують у Київський територіальний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф. Фактично за словом «реорганізація» стоїть закриття підстанції №13. Вона обслуговує центральну житлову частину міста Києва з десятками заводів і фабрик, а також Центральний автовокзал, п'ять станцій метрополітену: «Либідська», «Палац Україна», «Республіканський стадіон», «Льва Толстого», «Палац спорту» та суспільні об'єкти державного та міжнародного значення, такі як: «Палац Україна», «Палац спорту», «Республіканський стадіон», де збираються десятки та сотні тисяч людей, які за відомих обставин можуть потребувати швидкої медичної допомоги. То хто ж надаватиме її? Поки «швидка» приїде з інших районів Києва — може бути пізно... Центральні вулиці Києва переповнені транспортом, існує серйозна проблема вчасно приїхати на виклик. Через автомобільні затори та низьку швидкість пересування, своєчасне прибуття машин «швидкої допомоги» з інших підстанцій стане неможливе, оскільки під'їзний час збільшиться щонайменше удвічі.

Скоротити за нерентабельністю

Отже, вирішили закрити підстанцію швидкої допомоги №13, мотивуючи тим, що вона, мовляв, нерентабельна, бо за 2003 рік «нічого не зробила», тільки врятували від смерті більш як 18 тис. людей. Загалом останнім часом під різними вигадками (розділення, реформування, скорочення тощо) зменшили кількість бригад у місті з 204 до 120. Тепер «швидку» доводиться чекати годинами, бо немає вільних бригад, щоб виїхати до людини, яка помирає.

У червні 2002 році швидкій допомозі Києва виповнилося 100 років. За цей час створено сучасну систему надання швидкої медичної допомоги вдома і поза домівкою. До хворого лікар потрапляв протягом 15 хвилин. Була лабораторія, що давала можливість біля ліжка хворого робити потрібні аналізи. Була потужна спеціалізована медична допомога з десятками «вузьких» фахівців різного профілю. Але задля все тієї самої економії бюджетних коштів почали «реформувати» швидку допомогу. Спочатку ліквідували лабораторію: аргумент — аналізи хворий може зробити і в поліклініці. Хоча для підтвердження діагнозу «інфаркт міокарда» лабораторні дослідження стоять на першому плані, а рахунок у такому разі йде на хвилини. Потім почали знищувати спеціалізовану швидку медичну допомогу. Результати не забарилися: приміром, після ліквідації гематологічних бригад швидкої допомоги, тисячі хворих на гемофілію залишилися сам на сам зі своєю бідою. Скільки їх передчасно пішло з життя, не отримавши екстреної медичної допомоги?! З 1 січня 2004 року закрили дистанційно кардіологічний центр, який допомагав лікарям ставити біля ліжка хворого правильні діагнози та проводити ефективне лікування хворих з серцевими недугами.

У результаті маніпуляцій з розподілом медичної допомоги на «швидку» та «невідкладну», коли частину швидкої допомоги передали районним поліклінікам нібито «для поліпшення якості обслуговування населення», а насправді «красиво» скоротили швидку допомогу на 48 бригад, зменшивши кількість лікарів на 215 осіб. Нині у чиновників з'явився ще один аргумент: швидка допомога вам тепер не потрібна. Вас повинна лікувати невідкладна допомога або поліклініка. Зараз хворі з інфарктом міокарда змушені йти до поліклініки або годинами чекати невідкладну допомогу.

Поступово «у зв'язку з недостатністю фінансування» швидку допомогу скоротили вдвічі при тому, що населення міста за ці роки зросло. Однак і цих бригад, з'ясовується, «забагато». Тепер на черзі — хвиля «реформ». Головний лозунг: «швидка допомога повинна виконувати властиві їй функції — надавати допомогу тим, хто постраждав на вулицях, у громадських місцях, на виробництві, а решту медичної допомоги мають надавати інші медичні служби». А насправді вийде так: швидку допомогу зменшать до «необхідного мінімуму», а решта медичних служб надаватиме допомогу за гроші. І що залишається робити хворим? Самотужки вирішувати свої проблеми, тобто економити бюджетні гроші ціною власного здоров'я і життя.

Здоров'я — для залізниці

Сучасний діагностичний центр обладнується на базі поліклінічного відділення вузлової лікарні станції Шепетівка. Допомогла в цьому «Укрзалізниця». Вже закуплені машина «швидкої допомоги», апарат ультразвукової діагностики, фіброгастроскоп. Пацієнтами центру будуть не лише залізничники, а й мешканці райцентру.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Поки що один, але буде багато

Дирекції державного підприємства «Ровенькиантрацит» і торгово-промислового дому «Світ-хоум» передали санаторію-профілакторію «Шахтарські зорі» унікальне обладнання для реабілітації гірників-інвалідів. Параподіум призначений для хворих, що страждають на розлад опорно-рухової системи. Він використовуватиметься для відновлення гірників, що унаслідок виробничих травм на шахтах утратили можливість самостійно пересуватися. Параподіум поки що єдиний такий апарат у Луганській області. Його розроблювачі мають намір уже найближчим часом забезпечити східні регіони України 70 одиницями такого обладнання для дорослого населення і 50 — для дітей-інвалідів.

Алла АНТИПОВА.

Центр тканинних і клітинних технологій

Ефективне лікування гіпертонії, вегетативно-судинної дистонії, цукрового діабету й інших захворювань методом вживлення пацієнтам препарату з культурою стовбурних клітин ембріонних тканин — така спеціалізація Центру тканинних і клітинних технологій, який створюють на базі Одеської міської клінічної лікарні ім. професора Мінакова.

За словами керівника кардіологічного відділення лікарні Наталі Башмакової, із січня цього року ініціатори створення першого на півдні України спеціалізованого центру вже виконали 43 міні-трансплантації культур, що містять стовбурні клітини.

У 41 хворого, що раніше страждали на синдром хронічної втоми і вегетативно-судинну дистонію, запевнила Башмакова, зафіксовано гарні й відмінні результати. І зазначила, що із застосуванням цієї біотехнології протягом тривалого часу зберігається лікувальний ефект.

Мал. Віктора ПОПОВА.

ПРОФІЛАКТИКА

Кава захищає печінку

Кава й газовані напої, що мають у своєму складі кофеїн, можуть бути засобом профілактики захворювань печінки. У масштабному дослідженні, проведеному американськими ученими, з'ясувалося, що за високого ризику таких захворювань регулярне надходження кофеїну в організм знижує можливість ураження печінки, однак механізм такої захисної дії поки що невідомий.

Це дослідження проводили під керівництвом доктора Джеймса Еверхерта (James E. Everhart) з Національного інституту вивчення діабету, захворювань травної системи і нирок. Вони проаналізували дані 5994 чоловіків і жінок, у яких був високий ризик ураження печінки в зв'язку з вживанням алкоголю, наявністю гепатиту або ожирінням.

Членам каси — безплатно

ДОСВІД

Новий сучасний автоматизований комплекс «Кардіо-плюс», виготовлений на Ніжинському заводі медичного обладнання, придбала Кіровоградська центральна районна лікарня. Відтепер фахівці-кардіологи закладу зможуть проводити повне обстеження пацієнтів лише за дві хвилини.

Цікаво, що цього разу за купівлю потрібної апаратури лікарі не повинні дякувати спонсорам чи благодійникам. Необхідні для її придбання гроші (а це — не багато не мало — 40 тисяч гривень) було виділено з коштів лікарняної каси, яка функціонує в Кіровоградському районі вже більш як два роки. Відповідно, як зазначив головний лікар ЦРЛ Юрій Пиварчук, обстеження членів лікарняної каси на новому обладнанні проводитимуть безплатно.

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

Умовний гриб на душу населення

Гриби можна їсти всі. Але деякі — лише один раз у житті. За останнє десятиліття тільки на Дніпропетровщині від отруєнь так званими дикоростучими грибами постраждали 172 людини.

Санітарно-епідеміологічна служба області ситуацію з фатальними наслідками від споживання небезпечних грибів ще торік назвала тут надзвичайною. А нині токсикологічне відділення спеціалізованої клінічної лікарні № 4 Дніпропетровська навздогін уточнює, що «дана група хворих посідає вже одне з провідних місць у структурі потенційних зі смертельними фіналами». Медики «жартують», що сьогодні поїдання самостійно зібраних грибів майже тотожне свідомому самогубству.

Отож це зовсім не розвага для любителів природи та її щедрих дарів, як це було ще недавно. Маємо таку статистику: щонайменше 70 відсотків тих, хто у Дніпропетровській області страждає від отруєнь грибами, збирають їх у тутешніх лісах, перелісках та лісонасадженнях. А 20 відсотків навіть не вирушають у мандри — збирають на своїх дачних або присадибних ділянках. Ось і в ці літні дні після рясних дощів спостерігається «бум» охочих ласувати самостійно зібраними «делікатесами». Практично як і восени, коли також випадають «грибні» дощі. То лише 10 відсотків отруєних потерпають від придбаних на базарах та ринках грибів. Але в усіх випадках постраждалі в один голос встигають щиро подивуватися і запевнити, наче збирали або купляли винятково їстівні гриби. Вони ж бо на них чудово, мовляв, розумілися, і щоб помилитися — цього не може бути.

Дніпропетровщина давно належить до екологічно неблагополучних та надмірно забруднених і тому вкрай небезпечних регіонів. А гриби, це добре відомо, справді, як губки всмоктують у себе з повітря, води та грунтів усе, що в тих є шкідливого. В тому числі солі важких металів, пестициди та нітрати, радіонукліди й інші нечистоти. То навіть коли ви споживаєте ніби бездоганні сироїжки, печериці чи грузді і після цього не маєте жодних проблем зі своїм здоров'ям, це аж ніяк не означає, що справді все гаразд. Практично щоразу до вашого організму потрапляють речовини, котрі рано чи пізно спричинять небажані недуги на зразок гастритів, панкреотитів та холециститів.

У таких регіонах, як Дніпропетровщина, стверджує головний санітарний лікар області Сергій Риженко, геть усі дикоростучі гриби сьогодні лише умовно їстівні. Справді безпечних серед них у «дикій» природі вже просто не існує.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Від ведучої

Умовна назва сьогоднішньої «Далі буде» — війна і мир. Днями один мій товариш посварився з колежанкою, а вона не реагувала на всі його зауваження, що ще більше розізлило чоловіка, який потім врешті сидів і мучився докорами сумління. Оце вам і війна, і мир. Чим не сюжет для роману?

Ірина БУЛАНЕНКО.

Мал. Михайла САЧКА.

Про натхнення і переможців

ВИСТАВКИ

— Боже мій, — така само тарілка зберігається в моєї бабусі як сімейна реліквія! — вигукнув турист-шотландець, побачивши серед експонатів вищерблене блюдо часів першої оборони Севастополя. Розчулений, він гаряче подякував організаторам виставки за можливість доторкнутися до пам'яті предків, котрі загинули на Кримській (Східній) війні 150 років тому.

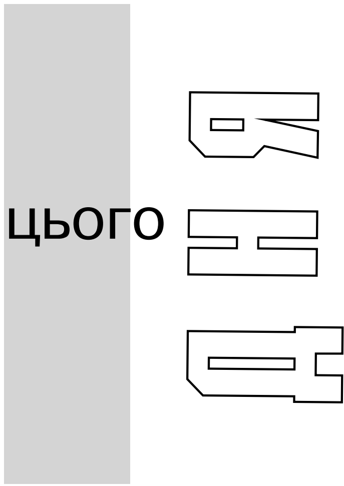
Уже перші дні роботи виставки приватних колекцій «Їх надихала перемога», присвяченої подіям півторастолітньої давнини, засвідчили, що вона затребувана. Більш як 600 експонатів представлено в розділах, відведених учасникам воєнного конфлікту середини дев'ятнадцятого століття: Російської імперії, Англії, Франції, Туреччини, Італії-Сардинії. Це — особисті речі рядових солдатів, матросів та офіцерів, головні убори, кокарди, ґудзики, гребінці, посуд, фляжки, найчастіше з видряпаними іменами власників. Тут можна побачити також справжню вогнепальну і холодну зброю. Серед експонатів — 75 фотографій, копій літографій, виконаних сучасниками учасників бойових дій тих часів.

А створювали її, як то кажуть, усім миром. Балаклавський Будинок дитячої творчості надав велику світлу залу. Керівник проекту, підприємець Надія Воловик витратила чимало сил, енергії, щоб утілити свою ідею в життя, щоб зібрати по крихтах усе, що виставлено тепер для загального огляду. Велику допомогу в оформленні виставки надала хранитель музею історії Балаклави Фаїна Канєва, представники Балаклавської районної держадміністрації та депутати райради.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

Цього дня

■ 1659 р. Козацькі загони під проводом Івана Виговського розгромили московське військо під Конотопом. ■ 1770 р. Чесменський бій. Російський флот блокував у бухті Чесма (Мала Азія) турецький флот і знищив його. ■ 1923 р. У Празі засновано Український педінститут. ■ 1930 р. Помер англійський письменник Артур Конан Дойл — "батько" Шерлока Холмса. ■ 1940 р. У Львові відкрито літературно-меморіальний музей Івана Франка. ■ 1954 р. Набула чинності Конвенція про політичні права жінок. ■ 1959 р. Здійснено перший пасажирський рейс з аеропорту Бориспіль (Москва—Київ—Москва).

Карась на мілині

Кілька років тому лібретист Юрко Жигун, по-сучасному поглянувши на гоголівського «Тараса Бульбу», вирішив, що вбивство Тарасом свого сина Андрія абсурдне — ну, який батько стрілятиме в сина за те, що той поїхав на роботу до Польщі?! І Жигун залишив Андрія живим! Але спектакль провалився. Як писали критики, «Бульба перетворився на бульку, і булька феєрично луснула». Інколи новації корисні, бо звільняють свідомість від стереотипів. Та, мабуть, слід знати міру й не ліпити новацій заради новацій.

А ось щойно в Києві поставили «Карася та Султана» за оперою Гулака-Артемовського «Запорожець за Дунаєм». Жанр вказано на афіші: фольк-шоу-опера-гопак. Там і справді співали, грали й танцювали. Втім, як зізнався Валентин Козаченко (він же — художній керівник постановки), цей жанр придумали передусім з рекламною метою. Ну, то не гріх. Адже мета вистави благородна — «збирання українців, які поневіряються по світах». Гадаю, ті, хто «поневіряється», живуть удома, а ті, котрі «по світах», — то їм зовсім байдуже до того, що в Києві поставили «Карася».

Але перейдемо до вистави. Її поставлено силами Фольклорно-етнографічного ансамблю «Калина», тут також брали участь чоловічий гурт «Козацькі забави» та ансамбль солістів «Благовість». Отже, яскраві костюми, колоритні танці, бездоганно виконані народні пісні. Стосовно героїв, котрі поневіряються, — з цим гірше. Козаки тут — гультіпаки-дурбелики. Вони на тій турецькій чужині так обжираються та обпиваються, що думаєш собі: чого було повертатись в Україну, якщо і в турка сито жилося? І навіщо Андрій нагадує про національну свідомість оцим п'яницям синьоносим? А турки? Їх зображено як мультиплікаційних персонажів. Точніше, таке враження справило все те, що їх характеризувало в музиці. Турецькі теми в камерному оркестрі виконувалися на баяні, інструменті навряд чи екзотичному, та один раз появу турків провістили барабани. Султан тут по-дитячому вередливий, а не той шляхетний, до якого ми звикли в опері Гулака-Артемовського.

Закінчується все, як і було обіцяно, гопаком. Після попередніх двох «обіцянок» (шоу й опера) можна було б поставити скромний знак запитання. Але, як ото на чужому весіллі, ніхто не заперечує проти суміші пельменів і галяреток (мовляв, хіба краще, якби їх не було?), так і ми не заперечуватимемо. Бо смішно воювати з такими новаціями.

Олеся НАЙДЮК.

ОТАКОЇ!

Модний секонд–хенд

Фото автора.

Власниці чернігівських магазинів ужитого одягу Світлана Бакеєва та Оксана Беличенко, ставши спонсорами конкурсу «Молодий дизайнер-2004», показали і довели, що використана річ у руках майстринь може перетворитися в ексклюзивний виріб. В оголошеному конкурсі взяли участь 23 претендентки — студентки, школярки, молоді мами. Для підготовки до фіналу конкурсантам надали тканини, матеріали та фурнітуру, потрібні для виготовлення колекції з шести моделей. І ось у чернігівському Літньому театрі молоді дизайнери представили 45 своїх ексклюзивних виробів. Перемогу вибороли Ірина Якушева та Катерина Титаренко. Тепер їхні сукні можна купити у магазинах «555» та «Секонд-хенд».

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

На знімку: на демонстрації колекцій дизайнерів-переможців.

Вишукані створіння

ЗАХОПЛЕННЯ

Такими пенсіонер Олексій Анатолійович Борисенко із Рівного вважає метеликів

— Коли у 1995 році до моїх рук випадково потрапив атлас метеликів, я не міг відірвати очей від тієї краси, — розповідає Олексій Анатолійович. — Тоді й з'явилася ідея виготовляти метеликів. Домашні спочатку скептично поставились до мого захоплення, але вже перші роботи збавили їх жартівливий тон.

Ще б пак: подивитись є на що. Скажімо, над ліжком господаря припав до стіни велетенський цвіркун. Його майстер виготовив у кількасот разів збільшеному масштабі.

— Хоча й робота ця копітка, а технологія складна (виготовлення ескізу, шаблону, підбір матеріалів, кольорів тощо), я одержую від неї неабияке задоволення — каже Олексій Анатолійович. —Виготовив більш як два десятки «збільшених» метеликів, багато роздарував друзям, знайомим, зарубіжним гостям із Америки, Африки. Першу «експертизу» виробу проводить моя дружина Ірина Андріївна, яка ніколи не кривить душею.

Фото Юрія САФІРА.

У своїх метеликів винахідливий майстер вкладає не лише душу, а й гумор. Один з експонатів щогодини нагадує час і може закукарікати, закувати, як справжня зозуля... Однак Олексій Анатолійович, хитрувато примруживши очі, обіцяє, що наступний метелик буде ще дивніший.

До виходу на пенсію Олексій Борисенко працював художником-оформлювачем, хоча в запасі, зізнається, має чимало професій та спеціальностей: електрика, інженера-конструктора і навіть пілота. Мешканці Рівного знають його як оформлювача годинника на приміщенні органного залу, макетів залу в кінопалаці «Україна», вивісок на магазинах у центрі міста.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

На знімку: Олексій Борисенко зі своїми метеликами.

Світ у гірчичному зерні

Чудові твори мініатюрної скульптури Далекого Сходу — нецке і окімоно — експонуються на унікальній виставці «Світ у гірчичному зерні» у Києві.

Таку виставку проводять в Україні вперше. Незвичайність її полягає в тім, що всі експонати — з однієї приватної колекції. Увазі глядачів пропонується понад 100 шедеврів з кості, вирізаних відомими східними майстрами і які тривалий час залишалися недоступні для широкого загалу. Акцію проводять у рамках культосвітнього проекту «Діалог культур», що його ініціював президент Асоціації національно-культурних об'єднань України Олександр Фельдман, якому і належить колекція.

Справжніх нецке і окімоно мало. Старі нецукеси, а їх було не так багато, кожну річ виготовляли тільки в одному екземплярі, і знавці вміють за фігуркою визначити майстра. У сувенірних магазинах нинішньої Японії легко знайти нецке чи окімоно найрізноманітніших малюнків із традиційних і сучасних матеріалів. Але масове виробництво вже рідко народжує шедеври, якими була так багата в XVII—XIX століттях Країна сходу сонця.

Мініатюрна пластика Далекого Сходу, що колись стала предметом сувенірної моди, не так безглузда, як може здатися недосвідченому глядачу. Дивний, незрозумілий і привабливий світ таїться за різьбленими зображеннями божеств, доброзичливих символів, людей, тварин, птахів, риб. Виставка «Світ у гірчичному зерні» — це спроба відкрити для людей, вихованих у традиціях європейської культури, вікно в дивний світ справжніх художніх шедеврів великої східної культури. Виставка в Києві — перша акція проекту «Діалог культур». Вона працюватиме до серпня 2004 року. А наступна — пройде восени в Харкові й в інших великих містах України.

На знімку: робота під назвою «Скелети, які грають у шашки».

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

ФОТОПОГЛЯД

Цей знімок по суті дуже вдало відображає тему нашої сьогоднішньої сторінки: і про війну, і про мир. Священик греко-католицької церкви отець Роман вінчає засудженого за крадіжку Олександра та його цивільну дружину Оксану в донецькій виправній колонії середнього рівня безпеки № 124.

Фото УНІАН.

Як звати собаку Луканова

Не так давно наша газета писала про певні, м'яко кажучи, незгоди між податківцями та київським видавництвом «Такі справи». Війна триває. Тепер у наступ пішли «Такі справи». Їхня логіка така: ага, якщо податківці звинувачують нас у мафіозності, що ж, давайте уявимо собі, що ми саме такі й є!

Далі було ось що. Відомий журналіст Юрій Луканов, прихильний до «Таких справ», зняв документальний фільм «Портрет мафії у жіночому інтер'єрі». Роль хрещеного батька мафії тут грає голова видавничого центру «Такі справи» Сергій Данилов. Це жахливий мафіозі: він привчив свого пса гавкати, коли звучить слово «податківець»! І це показано у фільмі!

Звісно, фільм не йшов на наших телеканалах. Його показали поки що тільки столичним журналістам. Але показали з шиком: все це було подано як Фестиваль одного фільму імені Миколи Азарова. Оскільки фільм був усього один, то переможцем став Юрій Луканов. Він отримав Гран-прі — нібито чек від нібито «Азаровбанку» на суму нібито 196900000 мільйонів гривень.

Як ви здогадалися, фільм повен стьобу, чорного гумору і всього того, що Луканов називає, не при столі кажучи, козюльками. На жаль, справедливість не перемогла. Війна триває...

Замислимось: чим погана (в естетичному сенсі) наша податкова система? А тим, що вона спричиняє до появи на світ отакі саркастичні фільми-козюльки. А де приємне кіно про любов?

Ірина ЦУШКО.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На знімку: Юрій Луканов вишукує явище, щоб причепити на ньому ярлика.

НОВИНКА

«Холодний чай»!

На Городоцькому плодоконсервному заводі розпочали випуск тонізуючої новинки «Холодний чай». Виготовлятиметься він із зеленого та чорного сортів грузинського байхового із додаванням різних фруктових ароматизаторів. Напій, збагачений йодом та біологічно активними речовинами, не просто «стильний», а й корисний. Адже, за висновком Інституту екології та токсикології АН України, він допомагає у профілактиці захворювань щитовидної залози, має бактерицидні властивості та виводить із організму радіонукліди.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Голос України

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- (р) Платні матеріали.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн., для підприємств і організацій — 6,00 грн. на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011122. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»